ANUL I. No. 117.

6 pagini 3 lei

Duminică 18 Iulie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-94.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175 | Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

SIBIU

Franţa cea adevărată şi veritabilii ei duşmani

de NICOLAE BOGDAN

Noi am arătat de mult, sprijinindu-ne afirmaţiunile pe dovezi strigătoare la cer, că există în Europa o bandă de piraţi şi de briganzi jidani, cari au subordonat instinctelor lor perverse şi intereselor lor criminale, cele mai strălucite cuceriri ale civilizaţiei: presa, editura, radio-telegraful şi radio-difuziunea. Fiindcă acaparând din vreme toate aceste mijloace de transmisie rapidă a simţirii şi a gândului, ei nu lasă să prindă glas de cât faptelor cari indică stricăciune şi putreziciune, decât oamenilor cari predică vrajba, nebunia şi ura între popoare.

Urmăresc cu foarte multă atenţiune cele ce se petrec şi se ventilează în Franţa şi din Franţa din acest punct de vedere, deoarece în această glorioasă şi nefericită ţară, poate într'o măsură şi mai vastă de cât chiar şi în Rusia, s'au experimentat până la epuizare toate resursele satanice ale spiritului destructiv jidovesc.

In adevăr, jidanii au pătruns în Franţa, la adăpostul lozincilor trădătoare, lansate de masonerie: umanitarism, toleranţă, egalitate, frăţietate, libertate... şi alte narcotice de aceiaşi natură. Odată insinuaţi în corpul viu al societăţii franceze — ca nişte viermi în burduful cu brânză — ei au pornit o operă activă de dezagregare şi destrucţie spirituală, socială şi naţională pe deoparte, de acaparare economică pe de alta. Iar în domeniul politicei lor internaţionale, baldeii s'au slujit de biata Franţă ca de un instrument supus şi docil, pentru ca atunci când va da semne de agonie să fie abandonată celor ce se vor arăta capabili s'o sfâşie şi s'o mănânce.

Stăpâni pe presa franceză, stăpâni pe marile agenţii telegrafice, jidanii n'au lăsat în vremea din urmă să răsbată în Franţa şi din Franţa, de cât ştirile cari conveneau planurilor şi scopurilor lor infame de nelegiuiţi. N'au răspândit în lume de cât ecoul atentatelor lor criminale reuşite. Tot ce putea să înalţe Franţa în ochii popoarelor surori, în ochii Europei care a învăţat de mult s'o suprapreţuiască, a fost cu perfidie trecut sub tăcere.

Iată, avem sub ochii noştri, fragmentul unui magistral şi simţit discurs, rostit de către Preşedintele Republicei — d. ALBERT LEBRUN, cu prilejul sărbătoririi vinului francez, în care se face apologia patetică a străvechilor virtuţi creatoare şi laborioase ale marei naţiuni occidentale. Ei bine: UN SINGUR CUVANT DIN ACEST DISCURS, N'A AJUNS SA SE TIPAREASCA IN PRESA JIDOVEASCA DIN INTREAGA LUME! Deşi jidanii împing felonia şi sarcasmul lor de Satane până acolo, încât să se mărturisească prieteni ai Franţei!

Pentru a da un caracter cu totul concludent acestei experienţe, am lăsat să treacă săptămâni întregi, ca să nu se spună că jidovii n'au avut vreme să se documenteze. Zadarnic însă. Aşa că acum putem să vă punem sub ochi, cuvintele rostite de către d. Lebrun:

«Pentru ce această admirabilă ţară, care posedă toate mijloacele de trai graţie produselor variate ale solului, pentru ce se sbate ea în greutăţi cari se nasc necontenit, şi trece prin momente grele şi GREU DE INTELES?

«Fără îndoială, încercările, greutăţile, consecinţele îndepărtate ale războiului, sunt la origina răului.

«Dar cum s'ar vindeca de repede dacă oamenii ar fi sensibili la armonia din natură şi s'ar inspira din exemplele pe cari aceasta le oferă în ceeace priveşte calmul, ordinea, metoda, disciplina, realismul, — dacă şi-ar confrunta cinstit şi fără patimă ideile lor, dacă ar consimţi să recunoască ce puţine lucruri îi separă pe fiii aceleiaşi patrii...

«Dacă ei s'ar lepăda de tendinţele lor de partid în interesul superior al ţării care le cere să se înfrăţească, dacă ar rămâne credincioşi tradiţiei solide a ţăranilor noştri francezi, pe cari i-am salutat în lungul drumului nostru şi cari totdeauna s'au străduit să facă astfel ca pământul lor să rodească pentru a-şi câş

(Continuare în pag. III-a)

Un Român în ştiinţă

O telegramă Rador anunta eri cinstirea făcută la Paris unui român, — d. profesor Mihail Manoilescu, — de către un for internaţional.

Congresul internaţional al economiştilor l-a ales eri preşedintele secţiei sale de economie politică. I-a fost dat în această calitate să prezideze chiar în prima zi şedinţe în care au făcut comunicări economişti celebri ca d-nii Nogaro şi alţii.

Singura şedinţă plenară a congresului, cea de Duminică, va fi consacrată în întregime discuţiei propunerilor d-lui prof. Manoilescu privitoare la unificarea terminologiei economice.

Veşti menite să facă plăcere *oricărui* Român.

Şi totuşi suntem siguri că au fost câţiva care s'au încruntat la cetirea lor. Sunt acei «economişti români» care din patimă politică şi din ură personală s'au străduit să micşoreze, să întunece şi să «distrugă» opera economică a d-lui Manoilescu.

Unul din ei, acum câteva săptămâni abia, sfârşindu-şi argumentele «ştiinţifice», vorbea de «ignoranţa pretinsului economist». Şi iată că adevăraţii economişti ai lumei întregi vin să dea omului atât de atacat şi de duşmănit de toţi străinii şi înstrăinaţii noştri cea mai frumoasă recompensă, aşezându-l în fruntea lor.

Nu ne-am mira însă ca şi din acest succes românesc, presa ticăloasă să facă un prilej de înjurătură.

Căci doar, asta este rostul ei să micşoreze şi să doboare orice valoare românească.

B. V.

Pelerinaj în istorie

Căldurile caniculare au măcinat şi bruma de grijă pe cari formidabilele excelenţe democratice — guvernamentale sau opoziţioniste — au avut-o — dacă nu este improprie utilizarea acestei expresii — pentru problemele de dincolo de ins ale ţării asteia.

Pionerii guvernării lui Guţă au alergat să-şi odihnească mintea şi trupul nemuncit în staţiunile climaterice montane sau pe litoralul Mării Negre.

Opoziţia discută de zor formula succesiunii. Unii vor, se vede, să iasă — sau, dacă nu vreau, vor ieşi — din atmosfera de bragă subţire a unei inutile prelungiri de guvernare, iar alţii se frământă în efervescenţa ultimelor combinaţii de chimie politică.

Nimeni, însă, n'are timp pentru a participa la cele câteva prăznuiri din istorie pe cari le vestesc ziarele.

Ateneul popular *«Ion Creangă»* va sărbători împlinirea unui veac dela naşterea celui mai reprezentativ scriitor al geniului nostru popular. Paralel cu această aniversare, ni se va aduce aminte că în luna aceasta se împlinesc 433 ani dela moartea lui Ştefan Vodă şi Sfânt.

Şi tot în vara aceasta, treimea revoluţiei ardeleneşti — Horia, Cloşca şi Crişan — va fi eternizată în bronzul monumentului de la Alba-Iulia. Trei mari prăznuiri, trei pioase călătorii în istoria Neamului nostru.

Ceiace am vrea să desprindem din această întreită sărbătorire, nu este, desigur, accentul mai mult sau mai puţin oficial al faptului. Praznicul se va scurge în ritmica tuturor aniversărilor patronate de comitete şi sonorizate prin *interminabile* discursuri.

Noi nu ne vom opri asupra regisoratului de fast exterior. Ci asupra semnificaţiei din adânc, asupra bătăilor calde din inima acestor aniversări.

Vrem să pornim în pelerinaj cu o ţară în duhul căreia trăim şi în semnele căreia ne recunoaştem. Nu pentru a ţine sau pentru a asculta discursuri. Ci pentru a ne închina.

Aniversarea unui veac de la naşterea lui Creangă, este prilej bun pentru bilanţarea sbuciumului pe care sufletul românesc îl trăeşte în sahara acestui sfârşit de veac. Pentrucă minunatul făurar de slovă rumânească, ivit din ţarini moldovene, *boţul acela de humă*, care a scris cu plaivas de cer şi cu sfătoşenie de ţăran luminat, nu este decât icoana fiinţei noastre autentice de Neam, spre care ne reîntoarcem azi. Inainte de-a fi un scriitor, Ion Creangă este un sens al neamului.

Şi pentru asta sărbătorirea unui centenar dela zămislirea minunii din Humuleşti, este o revenire în tiparele rumâneşti de totdeauna. Ion Creangă trăeşte printre noi. E prezent. Şi pentru a-l găsi, pentru a-l simţi, ni se cere prezenţa vie în viforul vremilor pe cari le trăim şi nu călătorie calendaristică în trecut.

Ştefan Vodă Cel Mare şi Sfânt, trăeşte în fapta şi în devenirea istorică a României dela orizont. Prezenţa măritului voevod moldovean, aprig purtător de spadă şi ctitor de mânăstiri, este o continuă şi uriaşă risipă în cântec şi'n suflet de neam înmugurit în primăvara biruinţelor cari tropotesc pe drumurile paşilor noştri.

In vremurile acestea de răsturnări şi de uitări, icoana lui Ştefan Vodă se zideşte, ca un îndreptar viu, în destinele Naţiei. Spre amintirea lui Ştefan Vodă, duc drumurile de mâine ale Neamului. Spada voevodului moldovean taie calea de lumină în potopul acesta de întuneric dens şi strivitor.

De dincolo, de peste munţi, vor fi chemaţi la marea prăznuire de suflet şi de lumină, izvoditorii povestei pe care o păstrează gorunul dela Ţebea. Horia, ţăranul cu năprasnică vrere de dac, ne-a dat cea mai frumoasă carte de istorie ardeleană.

Cartea Bălgradului, epopea de oase şi sânge, va rămâne cronică de căpătâi, pentrucă a fost scrisă de un moţ ciubărar de vremuri.

Cetatea Neamţului, Humuleştii, Bălgradul, — trei prăznuiri. Trei întoarceri. Trei reveniri. Mai bine *zis, o regăsire. O prezenţă* mărturisită. Pentru marea sărbătoare din sufletul învijelit al Naţiei am scris, în acest ceas de pelerinaj istoric, în care biserica existenţială a unei generaţii întregi se zideşte pe piatra celor trei etape de uriaş sbor spre vânătările cerului al visului românesc autentic.

Şi numai în taina acestui ceas de sfântă închinare, se pot auzi cum bat veacurile de mâine în pieptul prăznuirilor de azi.

Ştefan Vodă, la Putna, a lăsat «arhimandritului toată grija schitului».

Horia se ridică din roată, uriaş, cât o ţară nouă. Creangă scrie, cu pană de ţarină rumânească, minunea.

Se aud bătăi de clopot. A început rugăciunea.

Am îngenunchiat.

Valeriu Cârdu

Şi'n înroşitul Apus -- „se dărîmă idoli şi ziduri vechi!."

Iar în locul lor se înalţă şi lărgesc temeliile LUMII NOI dorită de sufletele bune

Italia nouă s'a rostit prin glasul unui membru al Marelui Consiliu Fascist, Orgando Farinacci, care iscăleşte în ziarul «Lavoro Fascista», organ foarte apropiat de Ducele Mussolini, un articol mult grăitor, despre ce va fi în Spania. Cei ştiutori ai împrejurărilor, înţeleg, că membrul Marelui Consiliu, nu a scris, ce a scris, de capul său, ca o părere personală a sa, ci că prin glasul lui, cu aprobările cuvenite, se exprimă însăşi politica mare italiană. Iar aceea aşa, răspicat, grăeşte:

«Dacă Franţa vrea să rupă cu aroganţă, raporturile sale cu naţiunile interesate la lucrările dela Londra, pentru neintervenţie în Spania, — propus chiar de ea, — un atare gest ar fi o sfidare adresată Italiei şi Germaniei, cari na'r ezita să răspundă!

«MILIOANE DE FASCIŞTI SUNT GATA SA SE RIDICE CONTRA COMUNISMULUI ŞI SA TREACA MEDITERANA, PENTRU A DUCE GENERALULUI FRANCO CREDINŢA LOR, ENTUZIASMUL LOR TENACE, CURAJUL ŞI VOINŢA LOR! PENTRU CA ACEST LUCRU SA SE PRODUCA, E DESTUL UN SINGUR GEST AL DUCELUI! DE ACEASTA SA NU SE INDOIASCA NIMENEA DINCOLO DE ALPI»!

Ceva mai hotărât, mai fără «diplomaţie», demult nu s'a rostit în jurul încăerării celei mari din Spania, devenită istoric teatru de mare luptă între două mari credinţe. Şi noi credem, că nu dăm glas numai unei dorinţe a noastră, ca aşa să fie — ci exprimăm o certitudine, când spunem, că — sfârşitul numai acesta nu poate să fie: biruinţa dreptăţii lui Franco şi strivirea la Madrid a capului hidrei comuniste!

Această strivire va fi ca sfârşitul unei furioase furtuni pe mare, în care o corabie de piraţi s'a avântat cu capu'n mână, ca să jefuiască avutul altor corăbii, dar care, prinsă de valurile mării mai tari decât ea, se scufundă! După scufundare valurile se liniştesc, soarele se vede iarăşi oglindit în ape şi lumina lui binefăcătoare, duce mai departe în jur, dorita pace...

Aşa va fi şi aci: După măturarea de pe teren şi asvârlirea în mare a gunoiului comunist din Spania, — se va înălţa mândru în Apus, atingând cerul cu fruntea sa, largul şi strălucitorul Edificiu al Biruinţei Naţionale şi creştine, cuprinzând sub coperişul său 4 ţări şi 4 popoare... Iar mâna lui Dumnezeu va lucra, ca acel coperiş să-şi întindă aripile lui mai departe spre Răsărit şi Miază-noapte, peste alte ţări şi popoare, — până le va aduce pe toate sub pacea lui mântuitoare, dreaptă şi creştină.

*

Trei neamuri, osebite prin întinderile lor, dar la fel de mari prin voinţa şi înţelepciunea lor: Italia, Germania şi Portugalia, au înfipt în pământul lor binecuvântat, temeliile de nesdruncinat, din betonul armat cel imposibil de sfărâmat, al CREDINŢEI lor în VIITORUL NAŢIONAL şi CREŞTIN al ţării şi neamului lor! Iar azi ele lucrează cu nădejde de Dumnezeu luminată şi cu putere dela Dumnezeu luată, la lărgirea acelor temelii şi înfigerea lor şi în pământul sfânt al Spaniei.

Mâinile alor 4 meşteri mari, neîntrecuţi zidari, Mussolini, Hitler, Salazar şi Franco, clădesc şi lărgesc al 4-lea fundament, pe care să se sprijine zidurile noului Palat al Lumii Viitoare, înălţându-se biruitoare printre şi peste clădirile vechi cu putrede temelii de azi.

Duhul nou «dărâmător de idoli şi de ziduri vechi» lucrează şi în Spania, lovind în cap cu ciocane vechi, cuibare de cucuvăi, cari erau gata-gata să se prăbuşească şi să îngroape sub el un vrednic popor.

Până azi meşterii zidari vedem că au dărâmat trei din patru părţi a acelor ziduri, cu idolii de pe ele, idolii găunoşi în ale căror căpăţâni se ascundeau cucuvăile, — şi pe locul lor au zidit noile temelii puternice.

Şi nădejde bună, ba siguranţa, avem, că aceste temelii se vor tot întinde până ce toată Spania vor cuprinde!...

Rostirea Italiei, că... «Milioane de fascişti stau gata să se ridice şi să alerge» — la locul de glorie, ne înviorează sufletul şi ne întăreşte credinţa.

Şi suntem tot mai mândri, de jertfa «mică la vedere, dar mare la cumpănire», că şi dela noi a sburat un stol mic dar inimos, echipa legionară, care a stropit cu sfânt sânge românesc acele temelii, — cari nu vor fi aducătoare de mântuire numai Spaniei, ci şi nouă şi întregei lumi creştine...

Protoiereu IOAN MOŢA
Orăştie

Vila Domnitorului

Numai bine avem ocazia să ne amintim de Cuza Vodă. Pentrucă, cel puţin în ultimii ani doar casa Domnitorului, ameninţată, a mai prilejuit marelui public o minimă atenţie.

Casa Domnitorului Cuza ajunsă într'un timp un fel de lăptărie municipală.

Aşa respectă bătrânii «revoltaţi» memoria unui deschizător de istoric. Şi este atât de tristă povestea acestei case, atât de dureroasă, încât mi-e jenă să scriu.

Dărăpănată, — doar cărămizile se mai ţin legate — actualii proprietari — nişte consilieri comunali, plus un primar cu ajutorul, — au hotărît într'un timp, nu de mult, vânzarea ei la licitaţie.

Auziţi inconştienţă!

Primele oferte au fost făcute de bancherii jidani.

A urmat apoi o altă ofertă care a fost dusă cu inima strânsă, cu piopele.

Casa Domnitorului nu s'a mai vândut. Iar astăzi aflăm de constituirea unui «comitet de iniţiativă» (bravo!) pentru răscumpărarea «Vilei» Domnitorului.

Câtă obrăznicie! După ce doar scheletul mai poate fi salvat, după ce instalaseră inconştienţii, politicianii, un hotel între zidurile cari numai ele mai păstrau în ochii tuturor zilele unei istorii de plămadă a neamului, astăzi afişează cu candoare: «Vila Domnitorului».

Da, da, vilă! Vilă pentru refugii sentimentale şi afacereşti. «Vilă» cu grădini atârnate şi căţeluşi înhămaţi la ferestre mirosind zambile. Acolo a locuit Domnitorul Cuza Vodă. Nu! Dar cine a fost — pentru bătrânii politicieni de astăzi — acest Domnitor?

Iată domnii, cari ne dau nouă, în frônt, lecţii de istorie. Adunaţi-i şi priviţi-i goi cum ni se înfăţişează. Şi feriţi-vă de ei. Lăsaţi-i să vorbească. Lăsaţi-i să ne acuze de «discontinuitate istorică». Lăsaţi-i cu tradiţia în buzunarul vestonului. Dar trebue să-i oprim cu înverşunare să treacă peste istorie pe care ei o poartă la butonieră, sau în capul argintat al bastonului.

Răscumpărarea casei Domnitorului n'o pot face ei şi comitetele. Ci o va face tot istoria. Pentrucă trebue răscumpărată nu numai casa, dar mai ales memoria lui.

Gabriel Bălănescu

Sovietele şi conflictul spaniol

de IOAN VICTOR VOJEN

Dacă aş fi comunist cred că faptul, deatâtea ori dovedit, cum că oamenii politici ai ţărilor capitaliste n'au memorie, ar fi pentru mine o sursă de permanentă bună dispoziţie.

Pentrucă sunt însă pe baricada opusă — acest lucru mă revoltă. Sovietele au un singur obiectiv, care este însuş tot rostul de-a fi al marxismului: revoluţia mondială. Comunizarea întregului glob terestru. Că Troţki o doreşte imediat — interpretând într'un fel ortodox pe Marx — sau că Stalin este de o părere opusă, aceste nuanţe nu au nici o importanţă. Sunt chestiuni de tactică, diferenţe de concepţii în ce priveşte metoda... Scopul însă rămâne acelaş, ca un ideal permanent, ca o viziune obsedantă pentru împlinirea căreia Sovietele se pregătesc şi-şi încordează toate forţele.

Privind politica Sovietelor prin prizma acestui adevăr, esenţial pentru înţelegerea momentului actual, ne vom da seama că toate angajamentele, toate promisiunile, toate tratatele pe cari Sovietele le încheie cu oricare dintre ţările burgheze, nu au valoare decât atâta timp cât U.R.S.S.-ul are nevoe de linişte la hotare, decât atât timp cât este în faza de preparaţie a marei ofensive ce va să vie. Armata roşie, organizaţia întreagă moscovită, toate sunt educate în acest scop, pentru acest ţel final al revoluţiei mondiale.

La Moscova sunt Academii speciale de propagandişti pentru toate popoarele lumii. Se studiază cu mare trudă şi seriozitate realităţile specifice ale fiecărei ţări în parte, se creiază virtuoşi ai revoluţiilor interne. Există deasemenea un corp de elită de pregătitori ai revoluţiilor. Cum este Karachan, d. Antonov-Osovski, actualmente ministru la Valencia sau Excelenţa Sa domnul Ostrowski al nostru cari sunt mutaţi după ţări şi moment. Aprind câte o ţară apoi se mută aiurea pentru a-şi continua opera.

Alături de guvernul Sovietelor există acel organ de proporţii mondiale, Internaţionala III-a care este forul suprem de coordonare şi organizare al tuturor eforturilor, tuturor comuniştilor din toate ţările tocmai în vederea împlinirii acelu iaş ideal comunist.

Iată realitatea. Şi iată ce oamenii politici ai statelor burgheze uită. Şi uită până la absurd, până la exasperare, deşi probe convingătoare servesc Sovietele în permanenţă, în fiece zi.

Să analizăm ultima. Aceea în legătură cu conflictul spaniol.

Războiul spaniol — lucrul este astăzi arhi-cunoscut — n'a fost niciodată limitat la forţele lui Franco şi cele ale guvernului. In faţa Madridului îşi măsoară puterile două concepţii, două blocuri de forţe, naţionalismul creştin şi marxismul iudaic.

Rusia a luat din primul moment partea guvernului comunizant, trimiţând oameni, material, muniţii, avioane, generali şi bani. Moscova a apăsat dela început cu toată greutatea sa în balanţa celor dela Valencia. O Spanie roşie, alături de Franţa frontului popular era o mare victorie, o mare realizare în drumul cuceririi comuniste mondiale. Ar fi însemnat că cei doi poli ai Europei erau câştigaţi. Rămânea de resolvat problema unui focar la centru şi ziua biruinţei ar fi fost aproape.

Victoriile succesive şi avântul lui Franco au surprins însă comunismul. Iar astăzi periclitează total aşezarea sa în peninsula iberică.

Atunci Internaţionala a încercat orice mijloace.

Sunt patru puteri interesate în conflictul spaniol: Anglia, Italia, Franţa, Germania.

Intre aceste patru naţiuni sunt relaţii încordate. Cu toate asigurările lui Hitler şi ofertele sale repetate de apropiere, tensiunea franco-germană e o realitate, iar în Mediterana dela cucerirea Abisiniei, Anglia e veşnic pornită contra Italiei. Care la rândul ei nu poate uita nici sancţiunile şi nici umilirile suferite la Liga Naţiunilor.

Există deci o atmosferă încărcată, inflamabilă. In asemenea cazuri, o singură scânteie şi totul ia foc.

Dându-şi seama că şansele guvernamentale sunt tot mai reduse, Sovietele încearcă ultimele arme. Bombardează un vas italian de control, un vas german Deutschland, încearcă torpilarea celui de al treilea Leipzig. Germano-italienii ar fi trecut la sancţiuni. Anglia şi alături

(Continuare în pag. III-a)

Inţeleptul din bac...

Impotriva aparenţelor sale împrumutate de sceptic, d. DEM. DOBRESCU, fost şi viitor aiurist, nu s'a putut elibera de povara eredităţilor sale de bivolar vlăscean, care-i dau între altele şi impulsiunea irezistibilă de a lovi cu măciuca în cei ce n'au putinţa de a se apăra cu arme egale.

In adevăr, aţi văzut cu câtă prudenţă, cu ce îndemânare de sceptic bizantin s'a derobat d-sa luptei recente de la Barou, imediat ce-a simţit că făptura sa găunoasă nu mai ascunde nici un secret faţă de adversar. Apoi mai în urmă, deşi a fost taxat de către înşişi complicii săi întru iudaism şi democraţie drept iepure de pârloagă, nemernic, laş, fugar, dezertor de pe baricade, d. Dobrescu nu numai că n'a reacţionat, dar s'a dat cu totul la fund şi s'a lipit de stratul de mâl ocrotitor, cu îndemânarea unui crocodil primejduit în existenţa sa umanitaristă.

Dar iată că, după ce toată lumea îl credea mort şi îngropat, d. DOBRESCU-RIGO apare pe arenă mai furios ca oricând, cu clăbucii de la gură mai înfoiaţi ca nici odată. Ce se întâmplase? Un avocat spaniol îndrăznise să adreseze d-lui Istrate Micescu o telegramă de felicitare pentru succesul repurtat la Barou şi de mulţumire faţă de protestele cavalereşti pe cari acest aşezământ românesc le-a ridicat la timpul său împotriva «bestialităţii roşii» din Spania, unde comuniştii au organizat nu de mult, un monstruos proces de intenţiuni împotriva avocaţilor spanioli. Cum spaniolul acesta era — ca străin — într'o poziţie evidentă de inferioritate, d-l Dobrescu a crezut că poate să-şi aplice cu succes tactica sa de bivolar.

Trecem peste totala d-sale lipsă de cavalerism, naturală la un demagog aiurist şi ne oprim numai asupra imprudenţei sale manifeste: ce motiv l'au determinat să sară ca... înţeleptul din bac când a auzit vorbindu-se de «bestialitatea roşie»? Să nu fie oare tocmai simţul de solidaritate cu bestiile în chestiune? Pentru că d. DOBRESCU, deşi aiurist diplomat, totuşi nu e atât de naiv încât să presupună că noi îl credem pe cuvânt când se arată gelos de independenţa Ţării.

Lucrul e de altmintreli dovedit: căci ridicat'a vreodată d. Dobrescu un protest împotriva atâtor inspectori ai umanităţii cari veneau aci să ne pângărească ţara şi demnitatea?

Adrian Baltag

Cultura, Oameni, Fapte

Gânduri dumineccale

PROBLEMA ziaristului creştin, în slujba evangheliei este una dintre cele mai puţin atacate. Funcţiunea publică pe care o îndeplineşte ziarul în societăţile moderne deschide noi şi largi perspective pentru apostolat şi misionarism. Se zice adesea că ziaristul are o mare răspundere, pentrucă el conduce şi îndreptează opinia publică. Când ne gândim însă că opinia publică nu există, ci se creiază de către ziarist, atunci cucerirea de poziţii însemnate în presă, este pentru creştinism o problemă de viaţă şi de moarte.

Cuvântul prin viu grai nu mai este suficient, ca să pătrundă şi colţurile cele mai îndepărtate şi ascunse ale lumii creştine. Amvonul, chiar când nu e mut, este totuşi prea puţin pentru trebuinţele întinse ale ogorului evanghelic. Deaceea, când toate ramurile de acţiune omenească se slujesc de ziar pentru a-şi transmite şi pune în circulaţie gândurile, de ce tocmai evanghelia să-l nesocotească? De ce să ne menţinem veşnic la modeste începuturi, unde diletanţii mişună ca gângăniile, şi să nu rezolvă odată viguros şi definitiv, problema aşa de vitală a misiunii prin cuvântul scris?

TRECEREA de la auditor la public, este un imperativ şi pentru Biserică. O predică, de pildă, rostită de pe amvon de o figură religioasă cu prestigiu, poate fi audiată de cel mult două-trei mii de oameni. Aceaş predică, sau gândurile din ea, prin ziar pot fi gustate de zeci şi sute de mii de credincioşi.

Este într'adevăr, de mirat cum a rămas Biserica în urmă cu formarea unui public care să fie, dacă nu exclusiv al ei, în orice caz mai mult al evangheliei, decât al literaturii pornografice şi de maidan. Gabriel Tarde spune că cel dintâiu public a fost al Sf. Scripturi. Masele populare, înainte de a fi fost cucerite pentru idei politice sau gânduri filosofice, prin scris, au fost cucerite de cugetarea şi simţirea religioasă.

Tipărirea Sf. Scripturi, prin sec. XVI-lea a făcut posibilă şi răspândirea ei în cercuri cât mai largi. Publicul, mai tot sec. al XVI-lea şi jumătate din al XVII-lea, a fost prin excelenţă religios. Abia mai târziu s'a format şi un public ştiinţific, literar, filosofic. Aceasta nu înseamnă însă că publicul religios trebue desfiinţat.

ASTĂZI, mai mult ca ori când, se pune problema creării unui public religios. Deaceea, ziarul şi tiparul au de îndeplinit misiuni salvatoare.

Dacă lumea nu mai vine la Biserică, apoi trebue să-i ducem cuminecătura acasă. Or, lucrul acesta nu se poate face fără ziar.

Ziarul a luat locul treptei diaconeşti din ierarhie; el duce la locuinţă fiecărui gândul cel bun pe care-l rodeşte o viaţă închinată în slujba Domnului. Fără ziar, misiunea creştină sufere de insuficienţă. Desigur că odată cu aceasta se pune şi problema ziaristului creştin. Cine are dreptul şi datoria de a creia opinia religioasă, când nu există şi de a o susţine şi direcţiona atunci când ea s'a înfiripat?

Talentul şi cunoştinţele nu sunt deajuns pentru a-l forma pe ziaristul creştin. Cuvântul, în creştinism, nu-şi transmite numai învăţături, dar odată cu ele trebue să-şi dea ceva şi din puterea de realizare a învăţăturii. Acest cuvânt viu, nu poate izvori însă decât din minţi luminate, inimi curate şi vieţi nepătate. Asemenea logos aşteaptă lumea de azi, ca şi Grecii de odinioară. Cine şi când i-l va dărui?

I. C. Bâca

CUIBURI DE LUMINA

«Demiurgul» se numeşte o nouă lucrare dramatică a poetului V. Voiculescu. Cei ce cunosc teatrul anterior al d-lui V. Voiculescu, vor primi cu multă satisfacţie «Demiurgul». D-sa mai are în pregătire şi un volum de versuri, care, după magistralul «Urcuş», va însemna o nouă izbândă a poeziei româneşti. Vom reveni.

Schiţă de poem

Poezie, poezie,
fărm înalt de veşnicie,
dee Domnul să te-abată
noaptea morţii ca o roată
s'o întunece de stele toată.

«Curcubeu peste ţară» volumul lui Teofil Lianu, din care am reprodus zilele trecute câteva pagini, a fost pus sub tipar. Apare în editura d-lui prof. I. E. Torouţiu.

«Rapsodii»

versurile lui E. Ar. Zaharia vor apare deasemenea în curând, ca şi «Confesiuni adolescente», de Ghedeon Coca, şi poemele regretatului Ion Roşca. La toamnă, va apare şi Baudelaire, integral tradus româneşte de Neculai Roşca, pe care «Vremea» l-a premiat de curând.

Radu Gyr îşi petrece vacanţa la Buşteni şi lucrează cu zor să pună la punct cărţile pentru viitorul sezon editorial.

Intrebat telefonic de proectele sale literare, d. Radu Gyr s'a scuzat, şi nu ne-a dat niciun răspuns.

«Lamuri», revista ardeleană a lui Axente el George Popa, va tipări în toamnă o culegere de eseuri ale lui N. Ladmiss-Andreescu.

«Thesis», *gruparea intelectuală dela Sibiu desvoltă o frumoasă activitate. Să primim publicaţiile grupării, pentru a reveni asupra lor.*

D-na Elena Manoilescu semnează aproape regulat, în revista «Lumea Nouă», judicioase articole educative, cari o situiază în rândurile celor mai buni autori pedagogiei dela noi.

Ar. Acterian a recenzat în ultimul număr al «Vremii» lucrarea d-lui Neculai Totu, «Insemnări depe front», încheind astfel: «A avea parte de suferinţi e o bucurie mai mare decât aceea de a te lăfăi în bucurie, atunci când fraţii tăi suferă. Sunt atâţia cari au sentimentul că primesc de-a gata bucurii pentru cari n'au făcut nimic să le merite».

«Moartea copilului» se numeşte o nou volum de poezie pe care-l anunţă Grigore Bugarin, talentatul poet bănăţean. Reproducem acest sfâşietor «Sfârşit pământean»:

«In mine sînt cum se înlunerică
mi s'a pus o pânză peste ochi şi gând,
de trei ori a prerupt clopotul la biserică;
pe mama n'o aud, dar o simt plângând
Imi sunt mâinile încleştate peste brâu
şi pe piept şi la căpătâiu arde lumânarea,
mi-au dat ulcuţă pentru apă şi colac de grâu
şi văd cu flori pentru ultima cărare»

Poezie simplă, omenească — frumoasă. Volumul va apare 'n «Iconar».

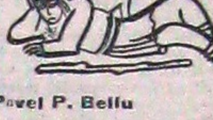

Pavel P. Belu tânărul poet bănăţean, pregăteşte un nou ciclu de versuri, intitulat: «Flori de piatră».

Desprindem un poem frumos:

«Tot mult... mai mult.
Se-aştern pe brazi dantelării de tisă.
Cu degete subţiri şi reci de boare
Dimineaţa scutură crenguţe de răcoare—
Incet şi calm se-ardică o caisă.

Şi-alături mierlele foşnesc la luminiş.
Izvoarele îngână trei cavale.
Să nu mă vadă nimeni, faţa mi-o întorc spre vale.
Şi şterg şuvoiu de lacrimi pe furiş...
— Ţară! Ţară!...
Crâng de floare 'n zare de măcriş...»

Volumul lui Pavel P. Belu va apare în toamnă.

Mircea Streinul

Prestigiul Preoţimii

In România, preoţii nu se pot plânge de lipsa de respect a credincioşilor faţă de Biserică şi slujitorii ei. Totuşi, nu mai puţin, se poate constata o mare rezervă, dacă nu şi răceală, faţă de noi. Paradox? Nu! Pentrucă nu e nicio filosofie în cauză. Este doar un lucru prea firesc...

Preotul, dacă este sincer în zelul faţă de misiunea lui şi se respectă întâi el însuşi pe sine — căci demnitatea lui implică o răspundere înfricoşător de mare! — atunci şi lumea, care simte pe om cum e, îl respectă şi iubeşte PE PREOT. Dacă, însă, Preotul este o jacră patentă — căci şi asta se întâmplă în Biserica Ortodoxă-Română şi pe sus şi pe jos! — şi un excroc ordinar în faţa lui Dumnezeu şi a oamenilor minţindu-se pe sine şi minţind şi pe oameni în misiunea lui, atunci lumea pe bună dreptate îl desconsideră şi dispreţueşte pe «falsul apostol».

...Dar, se poate uneori, ca de ex. un Preot excroc în ale Duhului (şi se înţelege lipsit grozav de materie!) să nu fie chiar cu totul de vină. Paradox? Da! Fiindcă e o mare filosofie aceasta!

El vede pe alţii «falşi apostoli» şi bandiţi, mai mari fiind în grad şi în situaţie — e uşor să nu se ispitească? Ba persistându-i aceleaşi imbieri ale exemplului rău pe dinaintea ochilor — este imposibil să nu cadă?

Atunci lumea cu rezerve şi filosofii moderno-siropoase pe seama Bisericii şi a slujitorilor ei, n'ar fi bine să facă o mică răsturnare de plan optic şi, în loc să ne iea totdeauna ca punct de plecare pe noi, preoţii de rând, mai proşti şi mai «îndărătnici», să privească de sus în jos cum ar fi a lucrurilor stare? Este ... că de noi se loveşte lumea ... fiind mulţi şi în direct şi permanent contact cu nevoile păstoriţilor. ... v'aţi întrebat adesea — sau ... vreodată, oameni buni, de ce suntem nevoiţi să fim aşa de puţin ... tori FAŢĂ DE CEIACE TREBUE ...

Fiindcă nu ne-a ajutorat şi nu ne învaţă nimeni! Nu prin circulări oficiale şi pozări de atitudini ... brandiene! Asta nu mai are ... nici măcar ca să facă impresie! ... prin sfântul şi etern valabilul EXEMPLU VIU!

De care avem atâta nevoie şi noi preoţii proşti şi slabi! Că ... lipseşte pilda cea bună şi baia ... gostei nouă nu ne-o face nimeni, ... să ne fie prezenţa mai atrăgătoare faţă de lumea setoasă după bunăvoinţă a vieţii în Hristos! Şi ... suspinăm după o mâncare mai bună în ale rosturilor noastre ...teşti...

Cum să nu-şi bată joc de noi ... parte din dregători — cei ... gători—?, cum să ne iea în ... învăţătura noastră păstorilor, când pe noi ne învaţă în şcoli şi un fel de arătări cari au legătură cu ... Duhului», întocmai cum se potriveşte mălăeţele la «stridii»?; cum să nu ne cutremurăm, când atâtea vedem şi n'avem voie să-i ţâiem, căci îndată ce mânuim spada condeiului, dregătorii şi tovarăşii lor sar ca urşi şi se năpustesc asupra celor ce strigă cu foc şi cu suspin după toate împrejurările favorabile prestigiului preoţimii.

Sunt atâtea de spus! Doamne, nu ne pierde încă...

Preot ILIE I. IMBRESCU

caleidoscop

O CARTE CARE TREBUE CITITA

Ultimul număr din «Vremea» scrie despre «Insemnările de pe front» ale d-lui *Neculai Totu*: «o carte care trebuie citită. E mărturia unui luptor care dovedeşte un mare talent de povestitor. Scrisul lui Neculai Totu are un caracter stenic, respiră o sănătate sufletească. E scrisul unui om care crede în neam, în Christos, al unui om care ţine să-şi facă datoria cu orice preţ şi care pătimeşte în nădejdea că se va mântui. Neculai Totu este un om care a scris o carte răscolitoare».

IMERATIVUL DISCONTINUITAŢII

D. Emil Cioran *revine îngăduitor cu câteva lămuriri pentru niste «iremediabili» generoşi.*

Iată ce scrie sub titlul «Imperativul discontinuităţii» *în săptămânalul* «Vremea». «Pun la îndoială naţionalismul generaţiei vechi, iar în ultima mea sinceritate, o acuz de trădare». *«Niciodată în istoria României, prăpastia între tineri şi bătrâni n'a fost mai mare. Rostul nostru prin scris este s'o accentuăm şi s'o adâncim».*

Oare ce au de spus cei cari se vor mai simţi din nou ameninţaţi?

Repede, — o societate pentru ucrotirea bătrânilor.

FRAGMENT DINTRO NUVELA,

«...Nl... li... l... ţă... ăă... ă...!!!
«...Vll... i... i... ne... eh

Si este publicată în «Adevărul literar şi artistic». Este vorba de unui care cerea «trei fleici odată» în parcul «La clar de lună».

Nici un comentar.

POLEMISTUL

D. fost prezident al Uniunei avocaţilor din România, fost primar general al Capitalei», *Dem. Dobrescu*, a trimes printr'un ziar jidovesc o scrisoare d-lui Prat Y Soutzo.

Incepe aşa: «Nu te cunosc decât din modul dezordonat în care te manifeşti, de câtva timp în ţara mea».

Ţara lui Dem. Dobrescu nu-i aşa?

Şi democratul se manifestă pe 2 coloane, astfel: «Numai urmaşul acestui *ilariant detractat*... etc., etc.

Posibilităţile de exprimare ale democratului cu mistria au mai fost «analizate» în coloanele ziarului nostru aşa că nu insistăm.

EVENIMENTE GENERALE

Acelaşi ziar scrie despre o «economie românească, datorită unor evenimente generale». Asta e cu tâlc. Ştim noi cari sunt «evenimentele» alea pe care le scotocesc şi le bănuesc.

ANTON B. I. BALOTA,

este un cărturar şi un scriitor a cărui intensă activitate pare a trece neobservată. Ar fi păcat. Amintim numai studiile sale asupra poeziei şi artei sârbeşti. «Eposul popular iugoslav» (scris în colaborare cu *Radu Gyr*) şi câteva studii de fonetică de mare importanţă. Apoi ultima sa carte «Balcanica». In vara aceasta va întreprinde o serie de cercetări asupra folklorului popoarelor din balcani.

Generaţia-decisivă

S'A SPUS cândva despre noi că suntem o generaţie decisivă. Că suntem cei cari vor trebui să decidă asupra dreptului de existenţă al acestui neam. Va trebui să decidem fiindcă e nevoie de această decizie şi fiindcă firea noastră nu ne lasă să stăm în cumpănă. Inaintaşii noştri puteau trăi — faţă de noi pentru cari lucrurile sunt sau albe sau negre — şi în cenuşiul unor zile de îndoială, de uşoară visăreală suspendând viaţa undeva într'o lume a lor, individuală. Ei au iubit ceaţa aşa cum au iubit-o acei «crai de Curtea Veche» cu modestia lucrurilor anonime pierind — în urmă doar cu pecetia mândră a unei vrednicii omeneşti — sub vremuri. O tristeţe irizată, de decăzută boierie, scăldată în apele unor păreri de rău, de veacuri, străbate întreaga ei lume. Că lucrurile se nasc bune şi că în lumea aceasta se strică — e simţământul ei de căpătâiu

INAINTAŞII noştri au fost însă oameni de talent. Niciodată nu s'au pierdut cu firea şi nici nu şi-au pierdut răbdarea în faţa duşmanului. Din umbră ştiau să trateze în aşa fel cu el, să-l lovească cu propriile lui arme în aşa chip încât acesta ieşia întotdeauna înfrânt. Şi, Doamne, nu le trebuia nici prea mult suflet, nici prea multă cazna, nici prea multe jertfe pentru asta. Puţină pricepere şi pe aceasta a avut-o rumânul, întotdeauna! — ca să întoarcă o «constituţie» şi un număr de «legi» pe faţa care le era pe plac. Duşmanul era, cum aş putea spune, o problemă de higienă socială. Mai mult făcea soarele, văzduhul, ploaia — şi omul care le îndrăgia. Dar să vii să-mi strigi mie în obraz că sunt duşmanul ţării, să mă acuzi şi să-mi ceri moartea, — asta nu se pomenea. Ar fi fost o indelicateţă, o grosolănie şi o jignire adusă demnităţii omeneşti în genere, liberă în definitiv de a se ocupa mai mult sau mai puţin «cinstit» de trebile publice.

Cine se ocupa «mai cinstit» erau oamenii cu patima lucrurilor publice, oamenii «politici», candidaţi la ciocoia noului stat. Şi înţelegeţi că statul acesta care îşi cânta copiii de suflet nu-şi putea îngădui luxul acestei crude experienţe cu «cinstitele feţe».

Cu această mentalitate am intrat în războiu. Până atunci trăsesem sforile cu destulă dibăcie. Politiceşte stăteam infinit mai bine, de pildă, decât astăzi. Ştiam că avem ceva de câştigat. Şi asta ne ţinea, ne îndemna, ne recolta izbânzile. Cu încheierea păcii am simţit că avem doar ceva de pierdut

NE-AM GANDIT numai decât să păstrăm ceeace câştigasem. Şi ne-am adus aminte de sistemele noastre din trecut. In loc să vedem o ţară întreagă care ni se dăruia

In acest timp duşmanul a lucrat mai departe şi trebue să mărturisim: de astă dată ne-a fost superior.

Două sunt motivele pentru cari am fost înfrânţi în propria noastră Ţară: mobilizarea «sub scutul legii» de către duşman a întregilor masse democratice împotriva chiar a Ţării (fapt care echivalează pentru această massă inconştientă cu o sinucidere) şi organizarea politică pe care a realizat-o duşmanul în lăuntrul aceleiaşi masse pentru ca aceasta astfel să ajungă o simplă unealtă ce poate fi oricând condusă acolo unde i se cere de către supremii ei stăpâni.

IN FAŢA fenomenului de massă străină a fost pus însă tineretul din 1922. Şi el — a decis. La început numai prin reacţiunea comunităţii sale. Apoi s'a ivit şi ceea ce-i trebuia: luptătorul. Cel care desparte apele şi le taie drumul: conducătorul.

Prin gestul său creator, de hotărâre politică, apare comunitatea de luptă şi crez a neamului. El este începutul mitului istoric al neamului său. După el neamul porneşte asemenea fulgerului luminos de foc prin noaptea veacurilor. In marea luptă pentru înfăptuirea ideii sale înlăuntrul neamului său şi a celorlaltor neamuri.

Fiecare neam îşi are lumea lui de valori, miturile lui ce se cer împlinite. Conducătorul este cel ce poartă neamul la această împlinire. La biruinţa universală a mitului său

ŞTEFAN ION GHEORGHE

CALENDAR

SAMBATA, 17 IULIE 1937

ORTODOX: Sf. Martiră Marina († 270).
CATOLIC: Sf. Alexe († 309).
SOARELE: răsare 4.46, apune 19.58.

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL CARABUS: Electro-Cărăbuş
TEATRUL COMEDIA: (Teatru în aer liber): Kontuşovca Palace.
GRADINA MARCONI (Teatrul Vesel de vară): Fustele dela minister.
A. R. P. A. Grădina Colos: Compania Toneanu. Scandal la 3 Papuci.
PIAŢA BRATIANU: Circul piticilor.
«LUNA BUCUREŞTILOR»: Oraşul piticilor.

Cinematografe româneşti

CINEMATOGRAFE ROMÂNEŞTI

CAPITOL şi ROXY: Complicaţii sentimentale şi Matchul de Box Jimmy Braddock cu Joe Louis şi Jurnal.
VOX: Chipuri uitate şi Fugara.
DOAMNEI: Echipagiul şi Malec răpit de gangsteri.
FORUM: Istoria se scrie noaptea cu Charles Boyer şi Madame Butterfly.
OMNIA: Mesagiul secret cu Herbert Marshall şi Copilul străzii.
CITY: Adolescenţa cu Sabine Peters şi Cântecul iubirei noastre.
DARLY: Escapada cu Georg Alexander şi Dragostea lui Schubert.
FEMINA: (plafonul descoperit): Miss Teodora cu Irene Dunne şi complectare comedie colorată.
FRANKLIN: Trandafirii negri şi Malec răpit de gangsteri.
A.R.P.A. Avantgarda eroilor şi Clo-Clo.
DACIA: (sala şi grădina): Duşmănia şi Evadatul din insula diavolului.
DICHIU: Mitsuko şi Strigătul Caracatiţilor.
RAHOVA: Eu şi cumnata mea şi Mâinile lui Orlac.
MARCONI: Succesul aviatorului Papană în America şi Bastardul.
AIDA: Sub masca diavolului şi Aventură în zori de zi.
CENTRAL: Fuga lui Tarzan şi Streagarii.
COTROCENI: Reputaţia D-rei Allesbury şi Căpitanul Blood.
BARCELONA: Căpitanul Januarie şi Păpuşa diabolică.
ATENEUL-TEI: (sala şi grădina): Dama cu camelii şi Escadrila de noapte.
SIC: Procesul Manja şi Staţia dragostei.
FLORIDA: (sala şi grădina): Călăi, femei, soldaţi şi Gigolette.

RADIO

SAMBATA, 17 IULIE 1937

13.10: Concert de prânz — Orchestra Radio.
14.10: Radio jurnal; Ora. Mersul vremii. Ştiri interne şi externe.
14.20: Continuarea concertului.
15: Ultimele ştiri.
19: Ora. Mersul vremii.
19.02: Concertul Fanfarei Gardienilor publici.
UNIVERSITATEA RADIO
20.15: Valea Maramureşului, de Prof. Valeriu Puşcariu.
20.35: Dansuri de pretutindeni (discuri).
21.15: Muzică de dans. Jazzul Melody (voce: Cristian Vasile).
22.30: Sport. Radio-jurnal.
22.45: Concert de noapte transmis de la Terasa Cercului Militar.
23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55: Ultimele ştiri.

Răsboiul civil din Spania

de EM. VOINESCU

Un an dela începutul marei drame spaniole. Scurtă recapitulare a evenimentelor şi operaţiunilor mai însemnate. Problema Mediteranei şi eventualitatea unui nou conflict mondial. Spre sfârşitul răsboiului spaniol. Viitorul Spaniei. Concluziuni.

La 17 Iulie se împlineşte un an de când Spania sângeră sub blestemul celui mai groaznic războiu civil pe care-l cunoaşte istoria ei. Inceputurile revoluţiei spaniole au trecut aproape neobservate. S'a crezut că răscoala garnizoanelor din peninsulă şi din Maroc, ar fi un simplu şi obişnuit «pronunciamento», opera vreunor militari superiori, roşi de ambiţia de a pune mâna pe putere. Doar ceva mai târziu s'a văzut că evenimentele din Spania — departe de a prezenta caracterul unei simple răscoale — iau un aspect din ce în ce mai grav. Condusă de autoritatea necontestată a generalului Franco, care în mai puţin de două luni a reuşit să strângă în jurul său o seamă de personalităţi din lumea militară şi politică, plus tot tineretul acela entuziast şi dornic de o viaţă naţională adevărată, reacţiunea naţionalistă ne apare astăzi ca o supremă încercare de a readuce Spania pe drumul destinului ei glorios de altă dată, smulgând-o din mâinile frontului popular. Şi până acum cel puţin, avem satisfacţia să constatăm că mişcarea generalului Franco a cuprins întreaga Spanie, a zguduit-o din somn şi a trezit-o la o viaţă naţională liberă şi demnă. Ceiace s'a petrecut de un an încoace pe pământul iberic, ne arată până la evidenţă ce s'ar fi ales de admirabilul şi nobilul popor latin, dacă oamenii lui «Frente popular» ar fi fost stăpânii lui. Dar nu numai atât. Prin contagiune, stările din Spania ar fi fost o continuă ameninţare pentru Europa şi — în parte cel puţin — aşa se explică şi atitudinea hotărâtă şi fără compromisuri a Germaniei şi a Italiei. Zic fără compromisuri fiindcă la stadiul la care am ajuns astăzi, ele devin deadreptul periculoase. Europa trebue să ştie pe faţă încotro se îndreaptă. Spre ordine sau spre anarhie? Spre naţionalism sau spre internaţionalism? Cele ce spunea mai de mult marele Charles Maurras că «astăzi, bun sau rău, viitorul este al naţionalismului» este mai adevărat ca oricând. Trebue să ne convingem că victoria naţionaliştilor spanioli, înseamnă victoria naţionalismului — şi deci a ordinei — în întreaga Europă. Este timpul să înţeleagă adevărul acesta şi cei cari în faţa evenimentelor sângeroase de acolo, au adoptat fel de fel de atitudini, numai pe aceia pe care trebuiau n'au adoptat-o.

Cauzele sângerosului războiu civil de astăzi sunt multe. Nesiguranţa care domnea în Spania în vremea din urmă, destrămarea care cuprinsese puterile statului, nedreptatea socială care de multe sute de ani învenina sufletul poporului, logic şi fatal trebuiau să ducă la războiul care se desfăşoară sub ochii noştri... La patru zile după asasinarea şefului monarhist Calvo Sotelo, revoluţia spaniolă era virtualmente începută. Iar sufletul ei avea să fie generalul Franco, fostul şef al Marelui Stat Major sub ministeriatul de războiu al lui Gil Robles, reorganizatorul armatei spaniole. Planul revoltei era următorul: mişcarea trebuia să se deslănţuiască simultan în toate garnizoanele. Trupele din Sudul Spaniei — cele din Andaluzia — aveau să asigure debarcarea armatei din Maroc, contra flotei care aproape în întregime, rămăsese credincioasă guvernului din Madrid. (Armata colonială din Maroc cuprindea trupele cele mai bune: Legiunea şi Regularea (Tercio) trupe de marocani, excelente unităţi manevriere). Acesta era punctul cel mai greu de executat şi nu se ştie care ar fi fost astăzi situaţia, dacă trupele din Maroc n'ar fi reuşit să treacă în peninsulă... Privitor la modul cum a fost ocupată Sevilla şi asigurată astfel trecerea trupelor marocane, socotim că e cazul să redăm câteva amănunte interesante. In primele zile ale revoltei — adică 17 şi 18 Iulie — majoritatea trupelor regulate marocane, au fost concentrate în grabă la Tetuan, urmând să fie trecute în peninsulă. Trecerea acestora trebuia însă asigurată de garnizoanele din Andaluzia. Intâmplarea a făcut să se găsească acolo un om de acţiune şi mare îndrăzneală — generalul Queipo de Llano, care urmat de un grup de ofiţeri, pune mâna pe postul de radio din Sevilla şi lansează o serie de emisiuni rămase celebre... «Trupele din Africa au debarcat... Ele se apropie de Sevilla...». După care se prezintă generalului comandant al garnizoanei, pe care îl informează de situaţie şi-i cere să intre sub ordinele mişcării. Răspunsul acestuia e scurt şi descurajator: «Sunt numai la ordinele guvernului din Madrid». Un colonel şi un căpitan chemaţi la rând pe rând spre a adera la mişcarea armată, refuză să se rânduiască sub steagul naţionalist. In cele din urmă, un tânăr locotenent adună cei 180 de oameni de cari dispunea garnizoana Sevilla şi răspunde afirmativ propunerilor generalului: «Sunt la ordinele d-voastră, domnule General...». Iar când spre 19 Iulie primele trupe africane încep să debarce la Cadix — aduse cu câteva avioane — toată lumea e convinsă că Franco va câştiga partida. Dacă în Sud revolta execută aproape punct cu punct planul întocmit, nu tot aşa se întâmplă în celelalte părţi ale Spaniei. La Barcelona, la Madrid, Malaga, Huelva, precum şi în provinciile din Sud-Est, naţionaliştii suferă înfrângeri care-i vor scoate dela început din luptă. In schimb provinciile din Sud-Vest şi cele din Nord — unde comandă generalul Molla — sunt toate în mâinile naţionaliştilor (Navara, Aragonul, Valladolid, Saragosa, Leon şi Castilia Veche cu Burgos şi Segovia). Generalul Franco urmărea să preseze puternic dela Sud la Nord şi dela Nord spre Centrul peninsulei, având ca obiectiv strategic Madridul. Armata de Nord sub conducerea generalului Molla se îndreaptă spre Sierra Guadarama iar armata de Sud a lui Queipo de Llano — spre Cordoba. Intre timp guvernul din Madrid publică un decret extraordinar prin care toţi ofiţerii generali, superiori şi inferiori sunt destituiţi, comanda unităţilor revenind subofiţerilor... E de notat că o mare parte din armată n'a urmat pe ofiţerii revoltaţi, ci pe subofiţeri... Cu trupe de miliţieni organizate în grabă şi cu unităţile rămase credincioase — lipsite însă de ofiţeri capabili — guvernamentalii caută să-şi asigure un spaţiu mai întins în jurul Madridului. Luptele din Sierra Guadarama reuşesc deocamdată să oprească pe naţionalişti

(Va urma)

PERICOLUL BOLŞEVISMULUI

Planul Kominternului pentru revoluţiunea mondială. State prevăzătoare. Concluzii

La Kremlinul roşu, în primele zile ale lunei August, Kominternul şi-a ţinut şedinţa, zisă «unică şi extraordinară».

Cu toate înfrângerile, pe cari le-a suferit, cu tot valul de sânge pe care l-a făcut să curgă în nenorocita Spanie şi în terorizata Rusie, cu tot oprobiul lumii întregi, Internaţionala III-a se pregăteşte asiduu spre în ziua apropiată a revoluţiei mondiale.

Călăii roşii nu văd, nu vor să vadă un mare adevăr. Acela că, omenirea întreagă este în gardă în faţa celui mai mare pericol ce a ameninţat-o vreodată. Orbiţi de ură şi patimă, dornici de dominaţiune descreeraţii stăpânitori ai Rusiei de astăzi, se pregătesc totuşi pentru atacul final.

Harta pământului se află în permanenţă pe birourile tuturor Dimitrovilor din Kremlinul roşu.

Atunci când nenorocirea ciumei roşii se abate asupra unui stat, călăii satisfăcuţi înfig în trupul însângerat al statului victimă, steagul roşu.

Iar statele naţionaliste şi creştine, cari resping cu scârbă şi groază ciuma marxistă, sunt însemnate şi ele, batjocorite şi ameninţate continuu.

«Harta» aceasta a Kominternului a fost trimisă tuturor centralelor comuniste din lume. Primind-o, ne bucurăm când observăm în cât de multe state bolşevismul este total respins. Dar nu putem trece uşor şi să negăm că bolşevismul ajutat de uneltirile şi presa iudeo-masonă, s'a strecurat şi înfipt în multe state.

U. R. S. S. e însemnată cu negru. Trei rânduri de săgeţi pornesc din Imperiul roşu. Ele reprezintă «vatul» de propagandă marxistă în lumea întreagă. Prima săgeată se îndreaptă spre Australia şi Arhipelag, a doua spre Atlantic, încercuind Europa şi ajungând până la Capetown, iar un braţ se îndeaptă spre Statele Unite şi America de Sud; în fine a treia săgeată se îndreaptă prin Pacific spre America de Nord.

PLANUL KOMINTERNULUI

Săgeţile acestea reprezintă, deci, penetraţia propagandei bolşevice. *In Asia ele se observă foarte active. China, India, Afganistanul, Iranul,* chiar şi *Arabia* sunt astfel căzute în prima fază a sovietizării. Statele încercuite cu dungă neagră au alianţe politice şi militare cu Sovietele. Ele sunt *Franţa* şi *Cehoslovacia.*

Statele brăzdate cu «o dungă neagră şi albă», sunt state socotite ca *VASALE* sovietelor. Ele sunt două. *Spania* şi *Mongolia.*

Statele cari au o steluţă, (a se observa că este exact stema bolşevică) sunt state care *admit* existenţa legală pe teritoriul lor a partidelor bolşevice.

Dacă în Asia, observăm o singură stea, (în China comunistă), aceasta nu înseamnă că acolo bolşevismul nu acţionează. In rândurile de mai sus am arătat care este situaţia din China.

In Europa partide comuniste legale sunt în *Franţa, Anglia, Cehoslovacia, Suedia, Norvegia, Danemarka, Belgia şi Olanda.*

In Africa: în Uniunea Statelor sud-africane, în Congo belgian şi Africa Franceză fiinţează şi se agită partide roşii.

In America: Canada, Statele-Unite, America Centrală şi *Argentina* dau drept partidului comunist să activeze.

Insfârşit în întreaga *Australie,* comunismul se poate agita liber şi nestingherit.

STATE PREVAZATOARE

Harta Kominternului ne indică şi statele care au oprit orice manifestare marxistă. Mai mult chiar, în aceste state însemnate cu o cruce, nu există legal nici o organizaţie comunistă.

Se observă cu uşurinţă cum în Asia, Europa, Africa şi America de Sud, COMUNISMUL ESTE TOTAL RESPINS IN ZECI DE STATE.

Excepţie fac, Australia şi America de Nord.

CONCLUZII

Planul Kominternului de a se ajunge la «revoluţia mondială», trece deci prin mai multe faze. Ele sunt în număr de patru şi anume:

1. Dobândirea libertăţii de agitaţie şi propagandă, pentru a impune la guvern, partide infeudate Moscovei.

2. Alianţa cu Uniunea Republicelor Sovietice.

3. Vasalitatea.

4. Absorbţia totală.

Acesta este planul scelerat al Kominternului. Odată primele trei faze împlinite, cea de a patra, absorbţia complectă a statelor, va aduce împlinirea gândurilor nefaste a Moscovei, adică. Sovietele pretutindeni.

Lumea întreagă, astăzi mai mult ca oricând se află în apărare. Omenirea se apără în contra acestor criminale uneltiri, emanate din capetele unor iresponsabili, dornici de sânge de distrugeri, de dominaţiune.

Civilizaţia întreagă este în pericol. Deaceia în orice moment, în orice clipă, toţi să avem o singură lozincă:

MOSCOVA, IATA INAMICUL!

Dem. Suţu

Inaugurarea unui nou sediu naţional creştin

(Circumscripţia XXIII-a din sectorul de Albastru)

In seara de 15 crt. a avut loc inaugurarea sediului circumscripţiei a XXIII-a a partidului naţional-creştin din sectorul de albastru, în prezenţa d-lor avocat Gh. Murgăşanu, preşedintele circumscripţiei şi secretarul general al organizaţiei de albastru şi a d-lui arhitect MUCICHESCU.

După deschiderea şedinţei, au rostit cuvântări d-nii V. PATULEANU, GH. THEODORESCU, ŞTEFAN BANU, avocat CERNOMORDIC şi alţii.

Seria cuvântărilor a fost încheiată de d. avocat Murgăşanu, care după ce a subliniat însemnătatea momentului, aduce călduroase mulţumiri tineretului care s'a arătat gata totdeauna de sacrificiu, în lupta pentru realizarea marilor comandamente naţionale.

Mulţumeşte apoi în chip călduros, în numele tuturor celor de faţă, d-lui profesor universitar CONST. GAVRILESCU, pentru gestul frumos pe care l'a făcut dăruind sala în care s'a instalat noul sediu al circumscripţiei.

Solemnitatea s'a sfârşit în cea mai perfectă ordine şi disciplină.

Franţa cea adevărată şi veritabilii ei duşmani

(Continuare din pagina I-a)

tiga traiul şi fericirea — dacă ar şti, mai ales, să respecte vechile «sfintele legi ale muncii!».

Vă rog să observaţi întrebarea dureroasă dela început: pentru ce se sbate în atâtea greutăţi. GREU DE INŢELES o ţară ca Franţa, binecuvântată de Dumnezeu cu toate bogăţiile imaginabile, cu un popor admirabil dotat şi cu cea mai strălucită istorie? Răspunsul îţi vine involuntar pe buze: pentru că acolo şi-au făcut jidovii cuibul lor infernal de intrigă şi de trădare. Jidovi cari au inculcat harnicului şi viteazului popor francez exaltarea defetistă şi marxistă, înclinarea spre dezordine, sărăcia, indisciplina, ura dementă împotriva autorităţii, fumismul ideologic şi social, lenea şi patima rău sfătuitoare. După cum tot jidovii sunt comanditarii partidelor şi sectelor cari au sfărâmat unitatea de simţire şi de acţiune a Franţei, după ce i-au nimicit tradiţiile cele mai nobile.

Avem datoria să sperăm, că francezii se vor desmetici până nu va fi prea târziu; că vor învăţa, în sfârşit, să facă o distincţie judicioasă între adevăraţii lor prieteni şi adevăraţii lor duşmani; şi că se vor reîntoarce iarăşi la regalitate şi la corporatism, singurul regim ORGANIC care ar mai putea restabili clasica unitate franceză, valorificând spre folosul întregei lumi civilizate, splendidele virtuţi ale naţiunii lor glorioase.

Nicolae Bogdan

Presa maghiară din Tg. Mureş serveşte iredentismul şi comunismul

In atenţiunea organelor Siguranţei Statului

TARGU-MUREŞ. — Ziarul nostru a fost primul care s'a ridicat în contra neobrăzaţilor, cari fără frică şi jenă, sapă sub temeliile Statului nostru, otrăvind prin maculatura lor sufletele fidele integrităţii româneşti. Cu tot protestul bunilor români din Târgu-Mureş autorităţile tolerează cu ochii închişi propaganda iredentistă şi comunistă, ce şi-o permite maculatura minoritară din Târgu-Mureş.

Târgu-Mureşul, care actualmente din populaţia de 40.000 locuitori, se poate făli că 30.000 sunt români, iar restul minoritari, cu toate astea în oraşul nostru nu apare nici un cotidian românesc, iar din putregaiul judeo-iredento-comunist răsar zilnic câte o nouă ciupercă parazită de maculatură iredentistă. Vom cita pe rând în atenţiunea celor cari sunt puşi să vegheze la siguranţa Statului, numele şi proprietarii acestei maculaturi, cari n'au în ei comun cu fidelitatea faţă de Statul român:

Ca protagonist trebue să cităm pe „Az Ellenzék" al cărui patron este tipograful Nagy Samuilă, care are tupeul şi neruşinarea de a duce o luptă făţişă contra integrităţii Statului nostru„ făcând propagandă pe faţă iredentisto-comunistă. Citind în coloanele sale oricine poate observa felul cum redactează cu dispreţ şi ură atât evenimentele politice, literale, culturale şi sportive româneşti. Zilele sfinte în istoria neamului nostru pentru el sunt inexistente, astfel 10 Mai, 24 Mai, 8 Iunie, etc., n'au găsit nici măcar un cuvânt de proslăvire în coloanele sale.

Până când vor tolera acei destinaţi acestui control, această lipsă de scrupule a masculaturei judeo-iredento-comuniste?

Recitind numerile anterioare ale maculaturei otrăvite ale lui „Az Ellenzék", vedem regulat ironii faţă de poporul, obiceiurile, datinile româneşti proslăvind zilnic trecutul pentru el „de glorie" al erei trecute austro-ungare. Ziarul apare în Târgu-Mureş în Piaţa Calvin, un focar judeo-iredento-comunist, şi pe buzele crispate ale pretinsului director de maculatură iredento-comunistă se pot citi mulţumirea sufletească că procurorii ai parchetului, siguranţa, chestura de poliţie şi celelalte autorităţi sunt inexistente şi el poate să-şi ducă la capăt planul dictat de Budapesta şi Moscova, nederanjat de nimenea.

Intrebăm cum, i-se îngădue încă apariţia acestui pretins ziar, care nu face altceva decât să sape temelia integrităţii României Mari? De unde sunt fondurile ce le utilizează pentru această mârşavă propagandă, dacă nu din Budapesta şi Moscova? Până când au de gând autorităţile să doarmă, tolerând această ruşine pentru românismul Tg.-Mureşan? Cerem urgenta interdicţie a apariţiei acestei fiţuici subversive!

De aceeaş faimă se poate bucura fiţuica jidanului Gyulai Sigismund, directorul ziarului „Reggeli Ujság" care din aceste motive a fost deja interzis pe câteva zile, dar cu ajutorul „sfinţilor dela Ierusalim" a reuşit să apară din nou. Cerem urgenta interdicţie!!!

De acelaş renume se poate bucura maculatura ziarelor „Magyar Szo", „Flekken", „Hirado" şi „Heti Hirek", etc., cari n'au nimic comun cu sentimentele româneşti.

Cerem din nou o urgentă anchetă şi sancţionarea lor.

Am făcut aceste obiecţiuni în speranţa, că autorităţile competente le vor înţelege şi sancţiona.

Igar

D. Marcu Beza rănit

In timp când d. *Marcu Beza*, consulul României în Siria şi Palestina călătorea cu automobilul dela Beiruth la Damasc, maşina s'a răsturnat rănindu-l la cap şi corp, precum şi pe ceilalţi însoţitori.

Primul post de jandarmi din apropiere înştiinţat, a trimis grabnice ajutoare, uşurând internarea răniţilor în spitalul naţional unde sunt bine îngrijiţi.

Starea d-lui consul Beza e în afară de orice primejdie.

Primejdia Francmasoneriei

Destăinuirile unui fost francmason

Răspunsul d-lui avocat Nicolae Hociung. Rolul masoneriei în acţiunea de distrugerea rezistenţei morale a neamului românesc

VIII

CHIŞINAU. — D. Nicolae Hociung, distins avocat din Chişinău — *fost francmason în loja „Bogdan P. Hajdeu", dar, astăzi, după ce s'a convins cât de primejdioasă este masoneria, este retras, adică, în limbaj masonic, „trecut în adormire"* ne răspunde la ultima întrebare, din scrisoarea ce i-am trimis.

Iată conţinutul scrisorii:

„Stimate domnule Florescu,

La scrisoarea dv. din 3 Iunie a. c. vă arăt în mod deschis că la întrebările cu caracter de interogator nu răspund (înţelegem motivul: secretul tăcerii: N. R.), *dar vă dau cu plăcere părerea ce-mi cereţi în calitate de ziarist — despre francmasonerie.*

Nu interesează pentru moment an- istoric al francmasoneriei, nici amestecul ce ea l'a avut în evenimentele politice din trecutul românesc şi nici chiar dacă dela obârşie această asociaţie secretă şi universală a fost sau nu de origină evreiască, din moment ce pentru noi chestiunea este simplificată de faptul cunoscut că în ţara românească masoneria este acaparată de evrei şi aservită cu totul scopurilor acestora.

Şi aceste scopuri sunt uşor de văzut pentru ori ce om de bună credinţă şi cu puţină judecată.

Ele sunt — acapararea prin ori ce mijloace a tuturor posibilităţilor materiale şi distrugerea printr'o acţiune lentă dar tenace a resorturilor de ordin moral al românilor.

Acţiune de distrugerea rezistenţei morale

Ambele aceste acţiuni, acapararea *pe de o parte şi* distrugerea *pe de alta, nu sunt decât funcţiunile fireşti ale luptei pentru existenţă, pentrucă pentru cele două milioane de evrei cuibăriţi în mijlocul poporului nostru, diferenţiaţi de noi prin rasă, religie, limbă, obiceiuri şi mai ales inasimilabili, distrugerea noastră este o lege inevitabilă dela care nici dânşii nu se pot sustrage de bună voe.*

Dacă pentru acţiunea de acaparare a tuturor câmpurilor de activitate din ţara românească sunt anumite organizaţiuni de conducere a solidarităţii evreeşti, pentru acţiunea de distrugere a rezistenţei morale a neamului un rost important îl are masoneria.

*Puţini sunt iniţiaţii cari cunosc scopurile acestei asociaţiuni — se*crete chiar pentru masoni. *Cel mai mulţi dintre acela cari au frecventat lojile masonice au rămas foarte nedumeriţi din acest punct de vedere, de oarece era elementar să nu poată considera drept un scop, numai cunoaşterea unor semne şi oficierea la infinit a unui ritual.*

In lipsa vre-unui scop mărturisit, lojile masonice însă prin chiar existenţa lor arată că au un rost contributiv la urmărirea unui scop ocult, pentru atingerea căruia, numai pentru a nu-l demasca nu întrebuinţează mijloace active şi precise, ci se mărginesc numai la tactica de a reduce la o pasivitate cât mai complectă pe acei pe cari au reuşit să-i capteze.

IMOBILIZAREA ENERGIILOR ROMANEŞTI

Aceştia de obiceiu sunt recrutaţi după o selecţionare morală foarte exigentă, dovadă a scopului urmărit, de a se imobiliza în loji, cât mai multe dintre energiile şi valorile româneşti, pentru ca acolo înălţându-le sentimentele umanitariste, curăţându-i de toate prejudecăţile şi legându-i cu jurăminte şi formule simbolice şi cabalistice, să-i aducă la perfecţionarea morală — de a privi cu indeferenţă viaţa profană — pentru ca aceasta să rămână pe seama Evreilor.

Tactica este foarte eficace, deoarece din cauza legăturilor personale ce se stabilesc în lojile masonice sub forma frăţiei, mulţi oameni de perfectă consideraţiune şi bună credinţă se simt obligaţi ca în manifestările lor de ordin naţional să-şi impună anumite rezerve.

Acesta este tocmai ceiace urmăreşte iuda.

El nu cere creştinului să-l iubească sau să-l ajute. Iubirea o dispreţueşte, iar de ajutat se ajută singur. El nu cere creştinului decât — să păstreze legea tăcerei — să nu deschidă ochii altora.

Pe cine vrea să fie coadă de topor, îl plăteşte, iar pe

D. AV. V. HOCIUNG

acela care nu este de vânzare îl pofteşte în lojile masonice.

NICOLAE HOCIUNG

Din cele declarate de d. Hociung, rezultă că instrucţiunile primite de Garibaldi se aplică întocmai şi astăzi, la noi şi aiurea — chiar şi în lojile «naţionale» ale jupânului Mihail Sadoveanu.

Şi totuşi mai există oameni, pretinşi cu scaun la cap, cari, în ciuda realităţii, se pleacă şi, dela înălţimea funcţiunei ce-o îndeplinesc în Stat, servesc unelte în mâinile «neamului ales»

Sergiu Florescu

MAINE: Francmasoneria este periculoasă şi individului şi societăţii.

Fântâna Voevodului Radu dela Afumaţi

In comuna Mierlari din jud. Ilfov, domnitorul Radu-Vodă dela Afumaţi porunci se să se facă o fântână pe cheltuiala sa, pentru potolirea setei drumeţilor, «care să ne hie nouă de cinste şi de pomenire», după cum glăsueşte inscripţia depe piatra fântânei. Vremurile, dar mai ales nepăsarea omenească şi a autorităţilor au adus-o într'un hal de crasă ruşine.

Familia d-lui colonel Teodoru din Bucureşti, o restaurase pe vremuri şi-i dase o întrebuinţare firească, însă indolenţa şi mai ales neobrăzarea edililor comunali de astăzi au prefăcut-o în scăldătoare de porci, iar unul dintre lacomii parveniţi — rudă cu primarul — i-a şi captat partea din apă prin irigaţie, schimbându-i destinaţia pentru care a fost făcută, în vreme ce drumeţii însetaţi şi parte din populaţie crapă de sete.

Nu ne îndoim nicidecum, că d. D. R. Ioaniţescu cu întregul consiliu judeţean ce-l prezidează, va fi în fruntea unei frumoase iniţiative de restaurare a fântânii şi la loc de cinste a «vajnicului, domn Radu Vodă. Mai socotim, că ar fi o datorie de onoare şi pentru d. prefect al jud. Ilfov, caşi pentru «Comisiunea monumentelor istorice» de a pune capăt acestei ruşini edilitare cât mai grabnic, săvârşite de ruda pimarului.

G. Vasiliu

Pentru construcţia şcoalei şi bisericei din com. Jacodul jud. Odorheiu

Primim din partea comitetului de construcţie a bisericei şi şcoalei din com. Jacodul, următoarele rânduri.

Pentru construcţia şcoalei primare de stat şi a bisericei ortodoxă din Jacodul-Odorheiu, s'au lansat liste de subscripţii în întreaga ţară. Persoanele cari au primit liste şi nu le-au înapoiat, şcoalele de ori şi ce grad şi toate autorităţile, sunt rugate a ne înapoia listele, ori cu sumele colectate, ori în alb, pentru a apela în altă parte. Vă rugăm să aveţi inimă şi să înţelegeţi scopul ce-l urmărim aici în secuime.

Sovietele şi conflictul spaniol

(Continuare din pagina I-a)

de ca Franţa ar fi intervenit şi războiul ar fi fost gata. Cum 3 din cele patru ţări sunt şi mari puteri coloniale şi cum toate au fideli şi aliaţi, desigur că războiul ar fi luat proporţii mondiale.

Cu ce rezultate? Ar fi învins Anglia cu Franţa — ţări cu o simpatie pentru stânga — sau contrariu blocul naţionalist? Faptul apărea poate secundar pentru Moscova. Sistemele de distrugere moderne sunt atât de totale, atât de perfecţionate că indiferent de cel ce va fi ieşit victorios, lumea întreagă ar fi rămas un morman de ruine şi cadavre.

Idealul sovietic! Pentrucă în acest nou război mondial, Rusia ar fi rămas neutră. Şi ar fi păstrat forţele intacte. Cu imensele sale rezerve de teritorii, oameni şi materiale, ea ar fi fost la sfârşit beneficiara războiului.

In contra tuturor ţărilor istovite şi incapabile de orice rezistenţe, ar fi început atacul cel mare roşu. Atac susţinut de desperarea şi mizeria milioanelor de muncitori schilodiţi şi înebuniţi de tranşee.

Atunci Sovietele n'ar mai fi cunoscut prieteni sau duşmani, aliaţi sau protivnici. Stalin ar fi făcut a sa celebra exclamaţie a lui Bethman-Holweg: «Tratatele sunt petece de hârtie»! Dar într'un moment în care nimeni n'ar mai fi avut forţa să se ridice şi să-l pedepsească pentru cutezanţă.

Pentrucă Sovietele nu au aliaţi, nu au tratate. Nu au decât necesităţi tactice, pe cari le îmbracă în haine diverse. Odată momentul prielnic sosit, comunismul nu mai vede în lumea întreagă în orice ţară capitalistă decât duşmanul de moarte, fiara care trebue distrusă cu orice chip pentru a da omenirii întregi fericirea veşnică şi jidovimii puterea absolută pe întregul glob prin revoluţia mondială!

Iată ce nu trebue să uite niciodată, nici un stat, nici un om politic!

Ioan Victor Vojen

Sfinţirea locului de clădire a palatului cultural

O importantă operă naţională

CERNAUŢI, 16. — Zilele trecute a avut loc pe terenul din piaţa V. Alexandri, unde urmează să se clădească palatul cultural bucovinean, solemnitatea sfinţirii acestui teren. Slujba religioasă s'a oficiat de către un sobor de preoţi în prezenţa I. P. S. S. Mitropolitul Visarion, a reprezentanţilor autorităţilor civile şi militare, ale asociaţiilor studenţeşti, membrilor societăţii pentru cultura şi literatura română şi a unui public numeros.

Iniţiativa clădirii acestui magnific palat cultural în chiar inima oraşului Cernăuţi, aparţine în întregime societăţii pentru cultură şi literatura de sub conducerea energică a d-lui prof. univ. GR. NANDRIŞ, distinsul nostru slavist, căreia s'a alăturat apoi şi conducerea Fondului bisericesc.

Actualul preşedinte al celei mai vechi societăţi româneşti din Bucovina, ajutat de un tot atât de priceput secretar, d. Ion Negură, a redat acestei societăţi matca destinului ei istoric, în sensul trasat de primii ctitori. Fără a fi integrată în vre-un capitol bugetar ea a dat satelor bucovinene acele splendide cetăţui de românism, secţiuni locale, unde ideia de cultură autohtonă, primează. Apoi a înzestrat aceste secţiuni locale ale societăţii, cu biblioteci bogate, material de popagandă; a ajutat materialiceşte la clădirea de case naţionale, troiţe, etc. şi cu tot ceace credea necesar pentru ca ofensiva culturală în masele populare să dea echivalentul unui randament maxim.

Dar nici pătura intelectuală nu este neglijată. Astfel s'a organizat universitatea liberă, în cadrul căreia se ţin conferinţe de îndrumare s'au de orientare în domeniul tuturor problemelor ce preocupă actualitatea. Conferenţiarii desbat liber ideile lor fără ca societatea să le impuie o anumită disciplină, sau directivă de urmat.

Faţă de membrii decedaţi, conducerea societăţii a avut momente de reculegere organizând parastase pentru pomenirea lor şi ţinând conferinţe pentru evocarea trecutului lor glorios. Intr'un astfel de cadru solemn a fost evocat I. G. Sbiera.

Cunoscând deci tenacitatea şi voinţa de-a înfăptui lucruri trainice cu cari d. Grigore Nandriş preşedintele societăţii pentru cultura şi literatura română din Bucovina, înţelege să ducă mai departe vechea ctitorie a culturalităţii bucovinene, pe drumul ei de realizări istorice, vedem clădirea palatului cultural ca una din cele mai mari înfăptuiri ale unităţii sufleteşti bucovinene.

George Drumur

BUNA VESTIRE

Problema muncitorească în ultimii patru ani

Spre o viaţă mai bună pentru muncitorul şi meseriaşul român

Un răspuns drastic pentru cei ce vor anarhizarea ţării. Ce urmăresc „conducătorii" comunişti ai muncitorilor. Participarea meseriaşului român la expoziţia dela Paris. Realizări şi orientări naţionaliste

Lupta românească a Camerei de muncă şi a Federaţiei Muncii Naţionale

Problema muncitorească a'a constituit, la noi, — aşa cum constitue încă în unele state — una dintre acele principale chestiuni, care subordonează, toate celelalte probleme dintr'un stat. Muncitorimea în România — deşi are una din cele mai avansate legislaţii; mai ales în ceiace priveşte tratamentul şi existenţa — nu poate fi considerată o clasă «distinctă» de rătrăţii — aşa cum vor cu orice preţ s-o denumească marxiştii.

Este adevărat că, în unele împrejurări, s'a căutat să se exploateze politic «problema muncitorească», bine înţeles, sub influenţa de dincolo de Nistru. Dar fără şanse, căci muncitorul român poate fi cel mult dezorientat dar comunist, nu poate fi! Comuniştii sunt muncitorii streini, minoritari, cari s'au vârât în rândurile românilor, căutând să «îndrumeze» şi să «organizeze» muncitorimea pe baze sindicaliste, pentru o mai eficace exploatare.

Dacă la un moment dat, unii s'au zăpăcit, buimăciţi de făgăduielile făţarnice ale acelora ce propovăduiau «raiul» lui Trotzky, ei şi-au revenit, generaţia războiului de întregire a neamului nu poate să-şi nege jertfele. Câţi dintre muncitorii de azi, câţi dintre meseriaşii români, nu poartă cu mândrie rănile războiului întregitor? Pot aceştia uita amintirile marşurilor eroice pentru biruinţa unităţii naţionale?

Generaţia tânără, a muncitorului şi meseriaşului de azi, se orientează după semnele vremii prin care trecem: Este generaţia care crede în biruinţa naţionalismului creştin.

Muncitorul şi meseriaşul tânăr, vorbim de români, nu poate fi nici măcar dezorientat: el crede într'o nouă viaţă, într'o disciplină românească, care n'are nimic comun cu ura de clasă.

Sunt, însă, unii interesaţi cari caută să tulbure apele. Sunt streinii cari nu le convin noua disciplină muncitorească şi românească. Şi au reuşit să cumpere, pe unii dintre românii aşa zişi democraţi. Cozile de topor, nu puteau lipsi nici de aici.

Erijaţi în îndrumători, ei vor greve, vor conflicte, vor internaţionalism, vor revoluţie, vor stat proletar şi nu se împacă deloc cu armonia dintre patronat şi salariat.

Când la conducerea Camerei de muncă, la Uniunea acestor camere, au ajuns români, cari din primul moment şi-au dat seama de pericolul ce prezintă propaganda şi orientarea comunistă a derbedeilor ce exploatau în numele unei false umanităţi, necazurile muncitorilor şi meseriaşilor, emisarii roşii s'au năpustit asupra conducătorilor acestor instituţii.

Instigatorilor din umbră nu le convine mai ales, orientarea naţionalistă a muncitorilor şi meseriaşilor.

Recent au lansat un manifest, prin care înjură ordinar şi sunt fără de ruşine. Dar, răspunsul a venit imediat. Drastic şi categoric: «Federaţia Muncii Naţionale, demască printr'un manifest adresat către toţi meseriaşii, lucrătorii şi funcţionarii particulari legaţi cu trupul şi sufletul de pământul ţării româneşti, acţiunile comuniştilor, nemulţumiţi de realizările — cu caracter naţionalist — din ultimii patru ani, dela Uniune şi Camera de Muncă din Bucureşti.

Un drastic răspuns acelora ce urmăresc anarhizarea ţării

Apelul adresat meseriaşilor şi funcţionarilor particulari legaţi de pământul ţării româneşti

Iată manifestul dat acum câteva zile de către d. Ilie P. Calciu în numele «Federaţiei muncii naţionale»:

«O cârdăşie de oameni cari nu cunosc bucuria traiului liniştit, asigurat prin trudă şi pricepere, ci caută să arunce sămânţa răsmeriţei în ogorul Ţării româneşti, spre a distruge actualele aşezăminte şi a se bucura ei de munca cinstită a altora, îşi îndreaptă atacurile şi spre Camera de muncă, pe care o împroaşcă cu noroiul plin de miazme al sufletelor murdare de unelte ale comunismului distrugător.

NU VREM «RAIUL» COMUNIST

Dispreţuind munca fără preget a milioanelor de români adevăraţi, legaţi de glia strămoşească, profanând memoria celor 800 mii de eroi, mucenici ai Neamului, care au înroşit pământul scump pe care il apărau, ca să ne dea o Românie întregită şi puternică, duhurile rele ale steagului roşu, caută să aducă în ţara noastră «Raiul» din Spania, în care toţi oamenii muncitori, să fie robii străinilor şi înstrăinaţilor toleraţi printre noi.

Printr'un manifest tipărit în umbra întunecată ca şi sufletele lor de slujitori ai Cazanelor lui Satana, aceşti vălătuci cari se rostogolesc fără încetare pe plaiurile noastre la suflarea oricărui vânt anarhic în caută să aducă diverse acuzaţii actualilor conducători ai Camerii de muncă Bucureşti.

Nu pentru plăcerea de a răspunde unor oameni de patentă rea credinţă, ci pentru a-i demasca şi a-i arăta opiniei publice în bidoana lor gogale şi a fixat, numai după consultarea specialiştilor, aceste contribuţiuni, care nu se urcă la sume importante de sute de mii de

Standul Uniunei Camerelor de muncă în palatul Artisanilor francezi (meseriaşi patroni Francezi) Paris

liciune, vom arăta mai jos că fiecare afirmaţiune din manifestul împărţit de ei pe ascuns, este o minciună sfruntată, o încercare de a tubura minţile echilibrate, prin neadevăruri gogonate.

Susziaul manifest începe prin a arăta că actualii conducători ai Camerii de muncă au călcat în picioare toate drepturile muncitorilor, că l-a lăsat pe aceştia muritori de foame şi le-au mâncat banii.

Comuniştii voiau greve şi învrăjbire

Câte afirmaţii, atâtea neadevăruri. Oamenii de bună credinţă şi bine informaţi ştiu cu câtă tenacitate a urmărit Camera de Muncă aplicarea legilor muncitoreşti existente, modificarea celor defectoase, facerea de legi noui potrivite timpurilor prin care trecem, plasarea muncitorilor fără lucru, eliminarea clandestinismului, aplanarea conflictelor de muncă, sprijinirea operelor de ajutorare a membrilor ei, chettuirea banilor pentru aceste opere şi altele impuse de legiuitor.

Recunoaştem că un singur lucru poate să constitue o acuzare pentru noi, însă pornită numai din rândurile comuniştilor şi anume: în loc să învrăjbim spiritele şi să dăm extensiune conflictelor de muncă, am căutat să împăcăm aceste neînţelegeri şi am reuşit, în fiecare an, să facem câteva mii de împăcări. Aşa îşi justifică existenţa tot mai necesară comisia de concilieri a Camerii de muncă.

Căutând să dăm o participare cât mai largă a muncitorilor la exercitarea drepturilor decurgând din înscrierea lor în listele electorale ale Camerii de muncă, am ridicat numărul lor dela 74.466, câţi erau în 1933, la 157.000 în anul 1936.

Această operaţiune bine apreciată de toată lumea conştientă ca traducea — după părerea comuniştilor redactori ai manifestelor — la îndepărtarea: «depe liste a zeci de mii de alegători»! Buna credinţă obligă pe oricine să constate că, de acolo de unde iei mereu fără să pui ceva la loc, scade simţitor, iar nu creşte.

CE SUSŢIN DETRACTORII COMUNIŞTI...

Referindu-se la alegerile cari au avut loc luna trecut la Camerile de muncă, stipendiaţii terorarei roşii susţin atâtea enormităţi, că pentru a fi împiedicaţi mulţi să candideze, s'au fixat taxe de sute de mii de lei, pentru depunerea candidaturilor.

Această afirmaţiune, care pentru un om de bună credinţă ar fi o simplă naivitate pentru anarhicii îndrăgostiţi subit de legalitate, înseamnă o totală necunoaştere a legilor pe care ei au pretenţia să le aplice.

Nicăeri, nici în legea Camerilor profesionale şi nici în regulamentul electoral al legei Camerilor de muncă nu se prevede vreo taxă pentru depunerea candidaturilor ci numai o contribuţie a candidaţilor pentru tipărirea buletinelor de vot.

Ori, fosta comisiune interimară a Camerei de muncă Bucureşti, a ţinut seamă de aceste prescripţii legale şi a fixat, numai după consultarea specialiştilor, aceste contribuţiuni, care nu se urcă la sume importante de sute de mii de lei, ci sunt în raport direct cu numărul alegătorilor înscrişi în liste.

ALEGEREA CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

Conştienţi de trăinicia operelor reale, înfăptuite spre bine exclusiv al claselor muncitoare şi spre a se asigura continuitatea acestor lucrări de folos obştesc, foştii membri ai comisiei interimare, au candidat şi ei pe listele pentru alegerea consiliului de administraţie al Camerii de muncă şi anume pe liste alcătuite din elementele cele mai pricepute şi active, luate din rândurile meseriaşilor, lucrătorilor şi funcţionarilor particulari.

Numai astfel se explică pentru ce pe listele declarate reuşite au figurat reprezentanţii celor mai proeminente organizaţiuni profesionale, din rândurile cărora fac parte şi reprezentanţii confederaţiunei generale a muncii.

Procedându-se astfel, s'a format un bloc massiv de consilieri dornici să ducă la o mai mare înflorire instituţiunea pe care ei o servesc şi cu ei, fără preget şi hotărît să lupte şi să muncească până la terminarea mandatului lor, fără să încurajeze sau să dea prea multă atenţie turbunzilor cari n'au putut intra în consiliu, unde ar fi adus zâzania, lupta dintre fraţi şi poate chiar ruina.

Deaceia, în zadar comuniştii cari lucrează din umbră prin manifeste pe care n'au curajul să le semneze, caută cusururi şi sfruntează adevărul, susţinând — printre altele — că foştii membri ai comisiunei interimare, n'aveau dreptul să candideze, că numai o parte din membrii confederaţiei generale a muncii, care au trădat interesele muncitorilor, s'a unit cu ceilalţi, etc.

Să luptăm contra comuniştilor

Împinşi puternic de vântul de răsărit, dornici să păşească peste ruine şi cadavre, spre a-şi forma situaţii strălucite prin distrugerea unei ţări plină de oameni harnici şi cinstiţi, aceşti vânturători de ţară se erijează în apărători ai legei la dărâmarea stâlpilor de susţinerea ţării.

Chemând la luptă în contra noastră numai pe acei cari n'au cămin, n'au ţară pe care s'o iubească, n'au o ocupaţie care să le dea hrana în schimbul muncii, visătorii înfăptuirii revoluţiei universale, au început să clădească castele în Spania.

Însă aceste castele se vor spulbera în vânt, la primul ireş pe care il vor da oamenii cari îşi iubesc ţara, legea şi Regele.

Pentru lupta noastră, contra anarhiştilor, ni s'a spus că suntem fascişti, iar pentru dragostea noastră de ţară, pentru lupta pe care am dus-o şi o ducem contra străinilor, — adică a acelora cari nu au cetăţenia română — furibunzii semnatari ai mai sus arătatului manifest ne consideră rasişti.

Faţă de aceste atacuri date de purtătorii germenului distrugerii, înţelegem să facem o declaraţie de credinţă: nelăsându-ne influenţaţi de laude, spre a domoli grelele lucrări pe care le-am luat asupra noastră, nu ne lăsăm opriţi în drum nici de atacurile acelora cari se distrează în locul nostru. Părăiaşul de munte nu-şi încetează mersul repede al undelor sale, nici pentru a admira frumuseţile naturii, presărate în calea sa, nici pentru a se gândi cum va putea să ocolească pietrele cari îi stau în cale; el îşi va urma neturburat drumul său, învârtind morile, turbinele, va duce plutele codrilor noştri, va potoli setea trecătorilor, va da apă norilor şi contribuţie mărilor, la capătul călătoriei sale, iar când undele-i sbuciumate se vor contopi lin cu acelea ale mării, acest sfârşit de călătorie va fi marcat prin suspinul unui suflet, care îşi ia drumul spre cer, după ce şi-a făcut întreaga sa datorie pe pământ».

Patru ani de luptă, patru ani de înfăptuiri

— Bilanţul realizărilor dela Camera de muncă —

Desigur, ne este greu să arătăm aici toate realizările vastului program al Camerii de Muncă Bucureşti, obţinute printr'o grea luptă dusă cu multă persistenţă, cu multă trudă şi de multe ori contrariată de duşmani, de către acei ce vreme de patru ani au avut în mână destinele muncitorimii româneşti.

Totuşi, vom încerca să schiţăm cât mai scurt posibil, înfăptuirile realizate în interesul păturilor muncitoare, în intervalul anilor 1934, 1935, 1936 şi 1937.

Accentuăm dela început că, activitatea în anul 1933, nu a fost atât de bogată deoarece această instituţie deabia luase fiinţă. Adevărata operă de apărare a tuturor intereselor muncitoreşti, indiferent de categorii, a început prin anul 1934 sub conducerea actualului preşedinte d. ILIE P. CALCIU. Din acest an, activitatea Camerii de Muncă Bucureşti a luat un avânt din ce în ce mai mare.

REALIZARILE PE ANUL 1934

Realizările din acest an le putem enumera astfel:

1. Luminarea masselor de lucrători, funcţionari particulari şi meseriaşi asupra menirii Camerilor de muncă, cari singure sunt instituţiunile cari sunt puse în slujba intereselor muncitorimii de toate categoriile, pe tărâmul muncii naţionale româneşti. Rezultatul acestei propagande naţionale, a fost marele număr de lucrători, funcţionari particulari şi meseriaşi ce s'au grăbit a se înscrie în listele electorale ale Camerii, astfel încât numărul alegătorilor a crescut faţă de 1933, dela 74.466 la 138.895 în 1934, adică cu 86,52%.

2. Readucerea încadrării în comisiile de examinare, astfel că s'au prezentat la examenele de calfă 3.002 şi la cele de meşter 1392 candidaţi, din care au putut obţine cărţi de capacitate 2520 lucrători şi 1016 meşteri. Acest mare număr de candidaţi a putut fi examinat de către Consiliile de examinare, la alcătuirea cărora s'a procedat cu cea mai mare scrupulozitate în 618 şedinţe de examen.

3. In a ajunge la o mai strictă aplicare a respectării orarului de muncă, în special la funcţionarii particulari s'au ţinut conferinţe şi s'au făcut intervenţiuni directe la patronat.

4. S'au prevenit foarte multe conflicte colective de muncă prin intervenţii de muncă, prin intervenţii directe între patronat şi salariat.

5. Pentru stingerea conflictelor între salariaţi şi patroni, s'a apelat la consilieri, cari au evitat judecata, putându-se soluţiona din 3376 reclamaţiuni de ale salariaţilor contra patronilor, pe cale de împăciuire 1081 cazuri.

6. S'a ridicat la mai mult de dublu legalizarea contractelor de ucenici, ajungându-se la 1660 contracte.

7. S'au ţinut numeroase conferinţe cu diferite organizaţiuni profesionale şi cu membrii comisiunilor de examinare pentru îndrumarea diverselor categorii de meseriaşi.

8. In coordonarea lucrărilor camerilor de muncă, s'au ţinut trei conferinţe cu preşedinţii Camerilor de muncă din întreaga ţară.

9. S'a plasat un foarte mare număr de şomeri.

10. S'au dat ajutoare la 320 şomeuri împovăraţi cu familii.

INFAPTUIRILE DIN ANUL 1935

Realizările mai principale ale acestui an au fost:

1. Reorganizarea serviciilor Camerii, obţinându-se astfel o reducere considerabilă a cheltuelilor, şi o sporire considerabilă a randamentului de lucru.

2. Luminarea păturii muncitoare, propagarea ideii naţionale prin conferinţe în fabricile cele mai mari cât şi la sediul Camerii.

3) Scutirea de timbre a acţiunilor în faţa judecătoriei de muncă până la suma de 10.000 lei.

4) Lupta contra clandestinismului, ajungându-se la eliberarea a 9152 cărţi de capacitate în 587 examene.

5) Soluţionarea amiabilă a 2847 litigii între patron şi salariat, din 4070.

6) Asistenţa juridiciară în 11.850 procese la judecătoria de muncă.

7) Infiinţarea unui birou de licitaţie pentru meseriaşi.

8) Infiinţarea unui dispensar medical pentru muncitori.

9) Consultarea şi îngrijirea 5476 cazuri de boală în interval de şase luni la dispensar.

10) Infiinţarea de oficii ale Camerii la Giurgiu şi T.-Măgurele cu secţiuni la Olteniţa, Alexandria şi Roşiorii de Vede.

11) Aranjarea demonstraţiei breslelor prin carele alegorice, organizate în luna Maiu, reprezentând progresul meşteşugarului român în decurs de 50 ani, cu participarea a 46 bresle înfăţişate în 68 care.

12) Infiinţarea Academiei de croitorie şi creaţiuni de modele şi a Academiei de cismărie.

13) Aplanarea conflictelor de muncă prin intervenţia d-lui preşedinte Ilie T. Calciu, dela Fabrica de postav Buhuşi şi şantierele navale Galaţi.

14) Ţinerea unui congres general al meseriaşilor din toată ţara.

15) Ajutorarea a sute de familii de şomeuri cu ocazia Sft. Paştilor, Crăciun şi cu alte ocaziuni.

16) Obţinerea dela ministerul de finanţe a aprobării de scoatere de sub urmărire a uneltelor meseriaşilor.

17) Infiinţarea de 30 burse pentru ucenici.

REALIZARI PE ANUL 1936

Din rezultatele crescânde ale activităţii Camerii de muncă pe anul 1936 cităm:

1) Infiinţarea bibliotecii în str. Dr. Felix.

2) Infiinţarea deasemenea bibliotecii în oraşele: Giurgiu, T. Măgurele, Alexandria şi Olteniţa.

3) Tratarea şi îngrijirea 13.750 cazuri de boală la dispensarul «Prof. Dr. Ion Nistor».

4) Trimiterea şi întreţinerea unui număr de 100 ucenici în colonia proprie dela Valea Timişului.

5) La 7 Octombrie s'a început preschimbarea cărţilor de capacitate în baza legii, făcându-se în intervalul 7 Octombrie—31 Decembrie 1936, lucrările pregătitoare pentru 20.000 preschimbări şi 2004 cereri noui de cărţi de capacitate.

6) S'au ţinut consfătuiri cu reprezentanţii organizaţiilor de meseriaşi, preşedinţii Camerilor de muncă pentru discutarea ante-proectului legei, pregătirei profesionale şi exercitarea meseriilor şi aplicarea acestei legi.

7) A fost întocmită unica statistică pe profesiuni şi sexe, pentru aleătorii lucrători, funcţionari particulari şi meseriaşi ai Camerii de muncă din Bucureşti.

8) S'a luat parte activă la discuţiunile comisiunii speciale, pentru întocmirea legii Institutului naţional al creditului meseriaşilor.

9) S'a întocmit în acest scop, o statistică pe naţionalităţi etnice a lucrătorilor, funcţionarilor particulari şi meseriaşi pe întreaga ţară.

10) Sistemul concilierii conflictelor de salar între patroni şi salariaţii lor, ia din ce în ce un avânt mai mare ajungând la 3003 concilieri, din care 2900 conflicte au fost aplanate.

11. Contenciosul Camerii a intervenit în 7711 cazuri de asistenţă judiciară.

12. S'au înfiinţat multe burse, pentru ucenicii silitori şi lipsiţi de mijloace. S'au ajutat peste 500 de şomeuri cu familii.

13. S'a plasat un important număr de şomeuri în fabrici şi ateliere, precum şi în întreprinderile comerciale.

Participarea meseriaşilor români la Expoziţia dela Paris

— Suveranul a vizitat standul românesc —

Cât priveşte anul în curs, nu vom aminti din prodigioasa activitate a comitetului presidat de d. Ilie P. Calciu, activitate atât de mult invidiată de o parte dintre acei ce se numesc conducătorii muncitorimii, — muncitorime pe care ar vrea-o comunistă — decât pregătirea, organizarea şi înfăptuirea unei frumoase demonstraţii a produselor muncii româneşti peste hotarele ţării noastre. E vorba desigur, de participarea meseriaşilor patroni, membri ai Camerii de Muncă, la expoziţia internaţională dela Paris.

Conducerea Uniunii Camerilor de Muncă, animată în totdeauna de un singur ideal: ridicarea morală şi materială a muncitorimii române şi călăuzită de un singur sentiment: sentimentul dragostei de ţară, nu a putut rămâne nepăsătoare şi a luat hotărîrea de a participa la manifestaţia internaţională dela Paris, unde toate popoarele îşi expun producţia lor. Era satisfacerea unui justificat orgoliu naţional.

D. Ilie P. Calciu, în acţiunea de participare la această expoziţie, a arătat forurilor competente că trebue şi meseriaşul român patron, să participe la această expoziţie spre a arăta pregătirea temeinică a meseriaşilor români, spiritul de pătrundere şi puterea lui de creaţiune. Şi a procedat la organizarea standului românesc la Paris.

Aşa după cum a fost realizat, cu concursul tuturor membrilor Camerilor de Muncă, această expoziţie demonstrează pregătirea temeinică a meseriaşilor români, distrugând astfel pentru totdeauna legenda că noi nu am avea meseriaşi atât de bine pregătiţi, cum sunt cei din Occident.

D. Ilie P. Calciu, preşedintele Federaţiei Muncii Naţionale şi preşedintele Camerii de Muncă, într'o convorbire pe care a avut-o cu d. prof. Gusti, cu prilejul organizării acestui stand, spunea:

«Arta cismăriei la noi este atât de superioară încât nu există o alta similară în toată lumea. Deasemenea croitorii civili şi militari au ajuns la un înalt grad de perfecţiune, iar lucrarea mobilelor, a scărilor de lemn, a obiectelor de fierărie artistică, sunt demne de toată admiraţia. Am văzut portaruri de lemn lucrate artistic, în frunze şi flori şi m'au uimit. Sunt lucrări cari ridică prestigiul meseriaşilor români şi al ţării româneşti distrugând legenda pe care străinii şi în special ungurii vor s'o acrediteze că suntem un popor înapoiat, suntem un popor sălbatec, nişte opincari, voind să ne arate străinătăţii ca popor de păstori; că nu avem nici un trecut, nici o tradiţie, nici o civilizaţie, nici o cultură.

«Vrem să arătăm, spunea d. Calciu, străinătăţii, lumii întregi că avem meseriaşi bine pregătiţi cari s'au ridicat până la cele mai înalte grade de perfecţiune tehnică, că prin produsele lor, pot să stea alături de toţi meseriaşii Occidentului».

Cât priveşte alegerea standului trebue notat că acei cari au fost delegaţi cu organizarea Pavilionului românesc la Expoziţia Internaţională dela Paris, nu au putut să rezerve meseriaşului nici o porţiune, pavilionul fiind peste măsură de ocupat.

După exemplul celorlalte State, artisanatul francez din Paris, a aprobat ca să rezerve un stand în această expoziţie pentru Uniunea Camerilor de muncă din România.

Organizarea standului românesc a stârnit interesul şi admiraţia tuturor admiratorilor.

Obiectele expuse reprezintă cu adevărat munca românească.

SUVERANUL LA STANDUL MESERIAŞULUI ROMAN

Majestatea Sa Regele, care se găseşte în Franţa, a ţinut să vadă standul meseriaşului român. In dimineaţa zilei de 15 Iulie, Suveranul însoţit de d. prof. Gusti, de d. Mareşal Urdăreanu, şi d. ministru Cesianu, vizitând expoziţia românească a trecut apoi la standul român, şi s'a interesat în mod foarte amănunţit de felul în care s'a organizat.

D. Ilie P. Calciu, a primit eri următoarea telegramă: «Majestatea Sa Regele a vizitat standul Român în dimineaţa zilei de 15 Iulie. Mareşalul Curţii Urdăreanu».

Federaţia muncii naţionale

Deosebit de această sumară activitate, înregistrată în aceşti patru ani, care cu toată modestia trebue să i se recunoască ca aparţinând în bună parte d-lui Ilie P. Calciu, trebue să desprindem trei importante fapte, cari, am putea spune, caracterizează realizările amintite şi cari,

(Continuare în pagina 5)

Standul Uniunei Camerelor de muncă în palatul Artisanilor francezi Expoziţia Paris

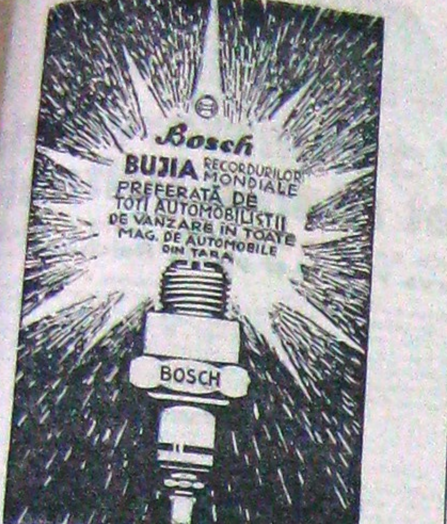

LEONIDA & Co. Bucureşti şi sucursale
Service BOSCH LEONIDA & Co., Bucureşti; Soc. ACUMULATOR, Timişoara; H. DANEK, Braşov; MULLER & LORENZ, Sibiu

NUMAI 195 LEI
APARATUL FOTOGRAFIC
„Univex"
produsul fabricelor: Universal camera corporation din New-York
Filme speciale LEI 22
Depozit General:
„Cartea Românească"
S. A.

Timp record realizat de trenul aero-dinamic

Sinaia-Bucureşti intr'o oră şi jumătate

Eri a avut loc cursa de probă a trenului automotor aerodinamic pe linia Bucureşti—Braşov.

Trenul aerodinamic a pornit — pe nesimţite — la ora 8¾ precis.

La 11 şi 20 a sosit in Braşov.

Pe peronul gării se aflau notabilităţile locale in frunte cu primarul şi prefectul judeţului.

CINE A PARTICIPAT

D. R. Franasovici, ministrul comunicaţiilor cu d-na, d. Traian Pârvu secretar general cu d-na, d. secretar general Sergiu Dimitriu cu d-na, d. ing. I. Macovei, directorul general al CFR. cu d-na, d-nii Alfred Fulga, Alexandrini Anton Filiti şi Capsa, membri in consiliul de administraţie CFR.; d-nii subdirectori generali George Panaitopol, Areu Puşcariu, d-nii Victor Stoica, Ion Micleseu şi C. Păunescu directori; d-nii Basil Ştefănescu şi Alexandrini directori in ministerul comunicaţiilor; d-nii T. Atanasescu, Beleş, Zarifopol, Ion Hălăceanu, Ion Apostolescu, Cristu Nicolau Paltov, Ion Manim, directorul presei CFR.; Brădeanu, D. Georgescu Manue, Zotta, director de cabinet la CFR. d-lui I. Macovei; numeroşi ingineri ai Uzinelor Malaxa, ing. Misicu, ing. Vranialici, Mişu Florescu, director de cabinet la comunicaţii, Matei Gheorghiu şeful presei din ministerul comunicaţiilor, numeroşi ziarişti fotografi şi cinematografişti.

CATEVA DATE TEHNICE

Ca şi aerodinamicul ce va deservi linia Constanţa cu incepere dela 19 Iulie a. c. trenul automotor aerodinamic ce va circula intre Bucureşti—Braşov cu incepere dela 25 cor. va fi in măsură să satisfacă orice exigente de acurateţă, confort şi rapiditate.

Comanda celor două motoare Diesel de câte 260 H. P. fiecare aşezate, câte unul la cele două extremităţi ale trenului este simultană şi reversibilă. Oprirea se face instantaneu cu ajutorul frânelor cu aer comprimat ce acţionează asupra celor 16 roţi deodată.

Datorită instalaţiei de condiţionare a aerului cu care este inzestrat fiecare vagon, căldura verii nu se simte de loc. Din contră, o răcoare foarte plăcută face ca drumul să fie o adevărată plăcere.

Intreaga caroserie e vopsită intr'o plăcută culoare alb-crem, iar liniile interioare au o desăvârşită îmbinare şi o eleganţă remarcabilă.

Intregul tren are 136 locuri numerotate. Pentru fiecare loc se va plăti — pe linia Constanţa—Bucureşti — 500 lei. Nu se acordă nici un fel de reducere.

Semnalele de alarmă acţionează simultan şi sistemul de frânare şi cel de oprire a celor două motoare.

Cursa de probă a avut o deplină reuşită:

Dela Bucureşti la Braşov in 2 ore şi 30 minute. De notat că rapidul pacurge această distanţă in 4 ore. Braşov—Sinaia una oră. Sinaia—Bucureşti una oră şi jumătate.

Dacă se ţine cont de opririle ce s'au făcut in principalele staţiuni şi de faptul că linia aceasta are cea mai ridicată pantă, 25 la 1000, ne putem uşor da seama de progresul insemnat pe care l'a realizat CFR., pentru transportul călătorilor.

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREŞTIN
Developează, măreşte, reproduce. Aparate şi articole pentru Fotografi amatori.
CALEA VICTORIEI No. 38
(Colţ cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/15.

Se primesc anunţuri pentru mica publicitate

Cooperativa legionară

aduce la cunoştinţa tuturor acelora care s'au interesat dacă se mai primesc copii pentru a invăţa comerţul, că deocamdată, s'a completat numărul necesar.

Inaugurarea lucrărilor liniei Bumbeşti-Livezeni

Duminică 18 Iulie se va face — in prezenţa membrilor guvernului şi a conducătorilor R.A.C.F.R. — inaugurarea lucrărilor, pe teren, a liniei Bumbeşti-Livezeni.

Incurajaţi industria şi comerţul românesc

CUMPARAŢI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale şi picturi
IOAN PUCHIU
Bucureşti, Calea Moşilor, 21 — Telefon 344/59

MOBILE Sufragerii cubiste, Studio-uri, Birouri, Dormitoare şi Garnituri tapisate de salon
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial şi Industrial
Bucureşti, Str. Bărăţiei No. 55 şi B-dul Maria No. 1 — Tel. 4.75/1

MAGAZINUL DE INCALŢAMINTE
Vasile Vasilescu
Bucureşti, STR. CAROL No. 46
a mulţumit intotdeauna cerinţele marelui şi variatului public românesc din Capitală şi Provincie cu serviciile sale
Aci se incalţă studentul şi sportivul, legionarul şi premilitarul, bogatul şi săracul — toată lumea care doreşte să aibă o incălţăminte trainică lucrată cu mult gust şi eftină.

VIZITAŢI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAŞINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de ...)

PUŞTI ŞI PISTOALE
Originale C. G. HAENEL
(cu aer comprimat)
Tir precis şi mare penetraţiune.
Pentru exerciţii şi vânat uşor.
Modele pentru copii dela Lei 325.—
Modele mari până la Lei 4000,—
— Stock important de muniţii —
— Preţuri extrem de eftine —
DEPOZIT GENERAL
CARTEA ROMANEASCA S. A.
B-dul Regele Carol I No. 3

GROMEN & HERBERT
S. A.
Fabrici de stofe fine, postav şi pături
SIBIU
Sucursale: BUCUREŞTI, str. Carol No. 11.
CLUJ, Calea Regele Ferdinand No. 13.

„ROMANUL"
APROVIZIONARI
Colonel Savian M. Bădulescu
STR. ING. ANGHEL SALIGNY, 6 — TELEFON: 4.40.97

Articole de voiaj şi Vânătoare, Geamantane, Truse, Tocuri de armă, cartuşiere, zgărzi pentru câini, hămeleţe, etc. VINDE EFTIN
I. Tănăsescu
Str. Câmpineanu No. 1. Calea Victoriei No. 95. — Fabrică proprie

Uniforme Reglementare pentru Străjeri şi Cercetaşi
Cumpăraţi eftin la
Gheorghe Fundănescu, Str. Carol 66

Escursii de studii în Turcia şi Grecia

In dorinţa de a se restrânge relaţiile de prietenie şi bună cunoaştere cu ţările vecine, soc. academică „Amicii Turciei" a organizat pentru vacanţa de vară două excursii de studii şi agrement, sub conducerea preşedintelui societăţii d. Mihail Livadaru. Cu această ocazie se vor vizita: Sfânta Sofia, Insula Prinkipo, perla Mării de Marmara, Eyubul, Cornul de Aur, vechiul serail, Acropola, templele şi teatrele antice, muzeele, precum şi tot ce are Istanbulul şi Atena mai interesant ca istoric, artistic şi pitoresc.

Taxa de participare este, pentru prima excursie (Istanbul) lei 1950 studenţii şi 2250 particularii, iar pentru a doua (Istanbul şi Atena) lei 3950, studenţii şi 4550 particularii, in care se cuprinde: vizele paşaportului, voiajul cu trenul şi vaporul pensiune completă, transporturile, taxele de muzee, ghizii, etc.

Informaţii şi inscrieri, zilnic intre orele 17—20 in Calea Victoriei, pasajul Imobiliara, etaj I, la clubul sportiv „Colţea".

Dela consiliul superior economic

Aseară s'a intrunit la preşedinţia consiliului de miniştri, comitetul de direcţie al consiliului superior economic sub preşedinţia d-lui I. Cămărăşescu şi cu participarea d-lor vice-preşedinţi Victor Slăvescu, Vasilescu-Carpen şi C. Garoflid.

După un scurt schimb de vederi asupra programului de lucru, comitetul a vizitat localul preşedinţiei, alegând sălile in care să se ţină şedinţele.

Vast program de lucrări la C.F.R.

Importante legături feroviare economice şi militare in valoare de 4 miliarde s'au pus in executare

Realizările infăptuite la C.F.R. — in ultimii ani — pentru modernizarea şi raţionalizarea exploatării a determinat amplificarea şi accelerarea executării programului de lucrări deja incepute şi inceperea executării altor lucrări strict necesare din punct de vedere economic şi al apărării naţionale.

Referitor la acest vast program de lucrări d. ing. I. Macovei, directorul general al C.F.R., a făcut importante declaraţii presei.

«In vederea infăptuirii programului guvernului in materie de cale ferată, d. R. Franasovici, ministrul de comunicaţii, impreună cu conducătorii R. A. C. F. R., a studiat şi hotărit darea in executare a mai multor lucrări de capital interes economic şi militar şi anume:

1. Construcţia liniei Bumbeşti-Livezeni. Incă din 1921 s'au inceput studiile acestei linii. Intr'o foarte mică măsură s'a lucrat la această linie in 1931.

De data aceasta — spre a se termina mai iute — intreaga lucrare se va executa prin intermediul a patru antreprize româneşti din cele mai reputate.

2. Pentru descongestionarea liniei Teiuş-Cratemi-Apahida — una din liniile cele mai aglomerate — s'a dat in executarea a 6 antreprize româneşti executarea dublării liniei Teiuş-Apahida.

Aceste două lucrări vor fi gata in 1938.

3. Deasemenea s'a dat in executare primul lot al liniei Salva-Vişeu ce va face legătura intre Transilvania şi Maramureş.

In ultima şedinţă a consiliului de administraţie al C. F. R. s'a hotărit inceperea imediată a construcţiei liniei ferate intre Carmen-Silva şi Mangalia.

160 milioane pentru construirea vagoanelor

Pentru ameliorarea transportului de călători s'a hotărit ca in limita sumei de 160 milioane să se construiască de urgenţă vagoane de cl. I şi II inzestrate cu cel mai modern confort. Aceste vagoane vor fi prevăzute cu instalaţii de condiţionare a aerului. Totodată s'a hotărit fabricarea unei serii de vagoane cl. III după tipul vagoanelor străine.

Ca incheiere, d. ing. I. Macovei, directorul general al C. F. R. a declarat că s'au luat toate măsurile pentru ca linia Crasna-Huşi să poată fi terminată până la 1 Sept. a. c.

In acelaş timp s'au luat toate măsurile de accelerare a lucrărilor de completare a liniei Ilva Mică — Vatra Dornei aşa fel ca să poată fi terminată până in Aprilie 1938.

Astfel se va stabili o primă şi importantă legătură feroviară intre Bucovina şi Maramureş.

Fără indoială că realizarea lucrărilor de mai sus prezintă un deosebit interes economic şi o covârşitoare importanţă din punct de vedere al apărării naţionale.

Valoarea acestor lucrări se ridică la circa patru miliarde lei.

Desăvârşirea lor va insemna pentru drumul nostru de fier inceputul unei ere noui.

Economia va primi un puternic avânt iar apărarea naţională se va putea face mai lesnicios fiind la adăpost de orice surpriză.

Un îndemn şi o pildă pentru negustorii români

Aproape tuturor românilor le-a intrat in cap ideia că nu există alt comerţ decât cel ovreesc: şi că românul nu e dotat cu aptitudini de negustor. Iată de ce socotim că e folositor să arătăm astăzi tuturor comercianţilor români şi celor cari vor să imbrăţişeze această profesie, — un exemplar de negustor autohton.

Vasile Vasilescu proprietarul magazinului de incălţăminte din Bucureşti str. Carol no. 46, ilustrează prin fapte, că românul poate fi un iscusit negustor.

La apelul făcut către publicul bucureştean, Vasile Vasilescu e foarte mulţumit de sprijinul ce i se dă. Iar noi suntem bucuroşi să constatăm că publicul se incolonează pe linia noastră de luptă, pentru incurajarea comerţului românesc.

Dacă toţi negustorii români ar fi conştienţi şi ar inţelege rostul românizării comerţului şi instapânirea noastră pe poziţia economică, victoria luptei naţionale am câştiga-o c'un ceas mai de vreme.

Sub raportul acesta, Vasile Vasilescu trebuie luat ca exemplu de toată negustorimea română: niciodată nu s'a temut de boicotul şi concurenţa ovreiască.

Nu lucrează cu jidovii şi nici nu vinde marfă pistruiaţilor. Şi totuşi, e foarte mulţumit. E mulţumit mai ales pentru faptul că poate contribui şi el cu ceva pe frontul luptei naţionale. Iar românii comit o faptă frumoasă, atunci când il sprijină. Căci dând tot concursul lor, lui Vasile Vasilescu se dovedesc a fi români, crescuţi pe pământul acestei ţări pe care inţeleg s'o apere şi să fie numai a noastră.

Dacă toţi negustorii s'ar mărturisi prin fapte, atunci nici un român n'ar mai intra in magazinele ovreeşti.

Aşa dar, negustorilor români să nu le mai fie teamă a se afirma că sunt români naţionalişti. Trebuie să se curme odată ruşinea de a se confunda comerţul românesc cu cel jidovesc.

Numai sub semnul acestei convingeri, vom invinge.

Brigandagiile Societăţii jidoveşti „Textil import"

Primim la redacţie o mulţime de reclamaţiuni impotriva unui anume GROSZ, rapace ovrei maghiar, care la adăpostul firmei «TEXTIL IMPORT», jefuieşte mai radical ca in codru populaţia naivă şi nevoiaşe din Capitală şi provincie.

Sosit in Bucureşti acum câtiva ani calic lipit, târtanul a câştigat numai in ultimul an, după cum putem uşor dovedi, frumuşica sumă de 22 MILIOANE. Cum a câştigat aceşti bani? Desigur că nu prin mijloace cinstite ci prin escrocherii patente şi prin abuzuri revoltătoare, făcând o concurenţă indrăcită — şi bine-inţeles neleală — firmelor româneşti oneste.

Aşa de pildă — spre a incepe in cadrul restrinsului spaţiu de astăzi, IUDA GROSZ plasează prin agenţii săi pânză românească sub titlul de marfă cehoslovacă şi franceză; calcă in mod flagrant şi permanent legea speculei, legea pentru protecţia muncii naţionale, legile fiscale, fără a mai pomeni de codul penal nou şi vechiu.

Dar cele mai fructuoase operaţii, jidanul le realizează prin sistemul vânzării pe credit, in special la funcţionarii de stat, unde el realizează in medie câştiguri fantastice de 300 la sută. Sistem asupra căruia va trebui să insistăm mai pe larg, deoarece el e practicat de numeroase alte bande de jidani şi in numeroase alte domenii de activitate.

Până la intervenţia parchetului in această tenebroasă afacere, victimele lui «TEXTIL IMPORT» sunt invitate să se adreseze redacţiei noastre spre a le indica mijloacele legale prin cari se pot elibera din ghiarele acestor odioşi speculanţi.

Problema muncitorească în ultimii patru ani

(Continuare in pag. IV-a)

In acelaş timp, au o importanţă deosebită pentru fondul problemei sociale dela noi din ţară.

Lupta de patru ani, ce a dus-o conducerea Uniunei Camerelor de Muncă din Bucureşti, a avut trei ţinte:

1. Recunoaşterea drepturilor meseriaşilor şi muncitorilor.

2. Ridicarea prestigiului şi formarea unei demnităţi de breaslă, precum şi o orientare mai naţionalistă.

3. Crearea unei armonii intre muncă şi capital.

Mulţi dintre acea ce se crijează in conducătorii muncitorimii ar vrea ca muncitorii să fie fără de demnitate, fără de prestigiu organizaţi anarhic după concepţii cari nu admit nici patriotism, nici ţară, nici eroi, nici morminte strămoşeşti şi nici hotare.

Mulţi dintre aceşti falşi conducători ar vrea o muncitorime bolşevizată, cu stindard roşu, in permanent răsboiu cu patronii. Ar vrea un an de greve, de nesfârşite conflicte cari ar duce la stagnarea activităţii economice in această ţară bogată şi tolerantă.

Faţă de aceste tendinţe cari tind la subminarea insăşi a structurii care sta la baza Statului nostru naţional, un grup de români in frunte cu Ilie P. Calciu — români cari au fost şi sunt injuraţi de toţi aceia cari n'au fost lăsaţi să abuzeze de bresle şi de muncitori, injuraţi pentrucă nu au acoperit pe tâlhari şi pe falşii democraţi — a infiinţat pe deasupra tuturor «federaţiilor», cu sau fără persoană juridică şi cari bălăcesc lumea românească, «Federaţia Muncii Naţionale».

In numele acestei Federaţii a Muncii naţionale, care cu vremea va cuprinde pe toţi muncitorii şi meseriaşii români, opunând un front unic tuturor pescuitorilor de apă tulbure, d. Ilie P. Calciu, a dat manifestul pe care l-am publicat mai sus.

Este un manifest care ne scuteşte de orice comentariu şi care numai prin curajul lui şi atitudinea hotărîtă a aceluia pe care il semnează, constitue o altă verigă in lanţul unei activităţi neintreruptă de patru ani, activitate in serviciul muncii naţionale.

M. V. I.

D. Al. Donescu vizitează lucrările edilitare

D. Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei, a inspectat eri lucrările de amenajare a pieţii «8 Iunie» şi lucrările de prelungire a b-dului Brătianu, dând o serie de dispoziţii in legătură cu urgentarea lucrărilor, ele urmând să fie terminate inainte de 1 Septembrie.

Extract

Se vinde prin licitaţiune publică pentru eşire din indiviziune, succesiunea def. Nicolae Slavea, in dosarul 15437/935 Trib. Ilfov Notarial, la 20 Septembrie 1937 orele 15, in pretoriul Trib. Ilfov Notarial. Imobilele scoase in vânzare sunt: Imobilul din Şoseaua Bonaparte No. 64 fost 76, teren cu toate construcţiile de pe el; Imobilul din b-dul Regele Alexandru No. 97 fost Calea Dorobanţilor No. 97 fost No. 109; teren cu toate construcţiunile de pe el; Imobilul din Şoseaua Ştefan cel Mare No. 17 fost No. 13, adică teren de 1400 m. p. cu toate construcţiunile de pe el; Imobilul din str. Fluerului No. 36 fost No. 34, adică teren de 993,14 m. p. cu toate construcţiunile de pe el. Imobilul prim are teren de cca. 503 m. p., iar al doilea de 285 m. p. Toate aceste imobile sunt situate in Bucureşti. Toţi moştenitorii sunt majori. Preţul dela care incep strigările este de lei 779.300 — pentru primul imobil; lei 578.639 — pentru al doilea şi lei 1.779.285 — pentru al treilea precum şi lei 517.190 — pentru al patrulea, in total pentru toate imobilele lei 3.654.914. Sunt somaţi toţi ce pretind drept de chirii, ipoteci sau privilegii să arate Tribunalului, inaintea licitaţiei, pretenţiunile lor sub pedeapsă de a nu li se ţine in seamă. Vânzarea o cer coproprietarii, moştenitori ai defunctului Nicolae Slavea.

Argeşul va trece pe lângă Bucureşti?

Uzinele comunale din Bucureşti lucrează la planurile pentru lucrarea de schimbare a cursului Argeşului. Este vorba de aducerea Argeşului la Bucureşti, in vederea creierii Bucureştiului ca port la Dunăre. Lucrările teoretice sunt destul de inaintate. După unele informaţiuni s'ar fi renunţat la construirea imediată a uzinelor electrice dealungul canalului, ceeace reprezintă o reducere a investiţiilor cu aproape 800 milioane lei. Deasemenea, s'a adus proectului iniţial unele modificări in ceeace priveşte barajele.

Proectul astfel redus ar insemna să fie infăptuit numai cu o investiţie de 905 milioane lei, in timp de 10 ani.

Mulţumire originală

Ploeşti, 1 Sept. 1936

Stimate domnule Farmacist,

Fiind suferind de o boală de ulcer la stomac de mai bine de un an de zile şi cheltuind sume de bani cu fel de fel de medicamente, nu am putut să mă vindec. Primind insă medicamentele dvs. «Gastro D.», după un tratament de câteva săptămâni am rămas foarte mulţumit de rezultatul obţinut, astăzi fiind complect vindecat.

Primiţi vii le mele mulţumiri, este de datoria mea să recomand «Gastro D.» al dvs. la toţi suferinzii cu cea mai mare căldură.

Cu stima, (ss) G. VRACIU. Ploeşti.

Şedinţa delegaţiei judeţene dela prefectura jud. Ilfov

Ieri la ora 10 a. m. s'a intrunit delegaţia judeţeană dela Ilfov sub preşedinţia d-lui dr. C. Deculescu, asistat de d. G. Musceleanu, secretarul general.

La şedinţă a participat şi d. A. Socolescu, prefectul judeţului, care a dat lămuririle necesare cu privire la chestiunile trecute in ordinea de zi.

S'a aprobat o seamă de lucrări urgente, care să fie executate in judeţ, necesare pentru construirea şi repararea de poduri, şosele, păduri, clădiri, etc. alocându-se in scopul acesta diferite sume, variind după importanţa lucrării.

S'a mai aprobat ca lucrătorilor de linii telefonice din judeţ, care fac serviciul cu biciclete, să li se acorde câte 200 lei lunar, cu incepere dela 1 Aprilie a. c.

In fine, pe baza adresei Asociaţiei generale a invăţătorilor din România delegaţia a aprobat acesteia acordarea unei subvenţii, necesitată de intreţinerea cursurilor de perfecţionare a invăţătorilor din Piatra-Neamţ.

Şedinţa viitoare se va intruni la aceeaş oră, Marţi 20 a. c.

ULTIMA ORĂ

Spre lichidarea guvernării liberale

Acțiunea de reîntregire a partidului d-lui D. Brătianu

Sesiunea extraordinară a Parlamentului

Ultimele alegeri județene și comunale, au constituit pentru guvern o foarte grea piatră de încercare. Rezultatul lor a făcut să se desănțuie în sânul partidului de la putere, seria de nemulțumiri, demisii și excluderi, cari de multă vreme mocnea în sânul tuturor organizațiilor. Acum când guvernarea se apropie de sfârșit, nici o abilitate, nici o manevră, de ori unde ar veni, nu mai poate ține în loc pe acei cari aveau foarte multe de spus. Fruntașii se ceartă pe locurile... împărțite, în diversele consilii de administrație ale vechilor instituții, sau în acelea ale noilor înființate.

Este situația specifică ajunului de plecare, când omul face totul în grabă și caută să apuce cât mai mult și ca cât mai mare valoare.

D. DINU BRATIANU

Se pare, însă, că partidul liberal nu vrea să moară ca organism politic sfârșit după acest efort de guvernarea prin echipe. Unii dintre membrii partidului încă guvernamental au început să pună la cale fel de fel de planuri și să desfășure o vie activitate. Aceștia își dau seama de ce a însemnat pentru prestigiul liberalismului, guvernarea Tătărăscu și caută soluția salvatoare.

D. Gh. Brătianu s'a rupt acum șapte ani de vechiul partid liberal, pe o chestie, de principii și atitudine. In tot acest timp a activat pe o linie politică de demnitate românească, atât în interior cât și exterior. Cu toate aceste caracteristici se crede că d-sa va fi acela care va aduce partidului liberal, reabilitarea necesară după guvernare de continue compromisuri și pentru idee și pentru partid, a d-lui Gh. Tătărăscu.

Insă șeful georgiștilor actuali, va avea în viitorul partid liberal o misiune grea de epurație a organismului.

SITUAȚIA GUVERNULUI

Dacă însă partidul se află în această tristă situație se datorește exclusiv numai acțiunii pe care a dus-o guvernul liberal până acum.

Conștienți de această situație, membrii cabinetului fac ultimele manevre ale reabilitării publice.

Toamna se apropie și odată cu ea sezonul plecării. Inainte de lichidare guvernul este obligat să ratifice toate decretele legi, prin Parlament. Vom avea deci o sesiune extraordinară, care se anunță pentru luna Septembrie.

După întoarcerea Suveranului, se va pune din nou chestiunea succesiunei, pentru a se găsi formula care să satisfacă nu numai uzanțele constituționale, dar mai cu seamă realitățile și imperativele politice ale vremurilor de azi, cari pretind o mai accentuată orientare naționalistă.

D. O.

M. S. Regele Carol al II-lea a părăsit Parisul

PARIS 16 (Rador). — M. S. Regele Carol a făcut o lungă vizită la expoziția Greco, organizată sub înaltul Său patronaj.

Suveranul era însoțit de d. Urdăreanu, mareșalul Palatului, d. Gusti, comisarul general al pavilionului român, și a fost primit de colonelul Stoffel, reprezentantul Președintelui Republicei și de d-nii Jean Zay, ministrul educației naționale, Huisman, directorul general al belle-artelor, Georges Wildenstein, directorul revistei «Gazette des Beaux Arts» și de d. Al. Busuioceanu, organizatorul expoziției.

Se mai aflau de față d-nii Verne, directorul muzeelor naționale, David Weill, președintele consiliului muzeelor naționale, Paul Jamot, membru al institutului și conservator onorar al Luvrului, Paul Léon, comisar adjunct al expoziției internaționale, Locquin, delegatul președinției consiliului la expoziția internațională, Julien Cain, administrator general al bibliotecii naționale, etc.

Suveranul a admirat îndelung cele 50 de capodopere printre care se disting în deosebi tablourile trimise din România. Tablourile au fost comentate de d. Busuioceanu.

Majestatea Sa și-a exprimat înalta Sa satisfacție pentru realizarea acestei însemnate expoziții, care constitue și o strălucită manifestație a prieteniei franco-române.

*

PARIS 16 (Rador). — Vizitele M. S. Regelui Carol II la secțiunea românească din pavilionul «Locuința», recepția solemnă oferită de municipalitatea Parisului, ce și dineul oferit aseară de M. S. Regele președintelui Republicei au fost pe larg înregistrate în toate ziarele de azi.

Toată presa subliniază în titluri și în text toate aceste manifestări ca dovezi de prietenie franco-română.

Ziarele publică deasemeni numeroase fotografii ale Suveranului.

*

PARIS 16 (Rador). — M. S. Regele pleacă azi în nordul Franței, unde va rămâne câteva zile, continuând apoi călătoria Sa la Londra.

Examenul de fine de an al Marelui Voevod Mihai

D. dr. C. Angelescu, ministrul educației naționale, a asistat azi dimineață la Palat la examenul de fine de an al clasei Sale Marelui Voevod Mihai.

Permisele invalizilor pe c.f.r.

Se aduce la cunoștința invalizilor de război orbi, cari posedă cărți de liberă circulație pe c. f. r. că, până la 31 Dec. 1937, trebue să se prezinte la divizia permiselor din București str. C. A. Rosetti No. 2 cu fotografiile însoțitorilor cari se vor aplica pe cărțile de liberă circulație pe C. F. R. cu începere dela 1 Ianuarie 1938.

Comitetul de neintervenție a adoptat planul britanic

Propunerile britanice au fost adoptate. Cum a decurs ședința. Rezerva Franței și opinia Reichului

LONDRA, 16 (Rador). — Toate delegațiile din comitetul de neintervenție au acceptat planul britanic de control al neintervenției ca bază de discuție.

Planul britanic a fost trimis subcomitetului pentru examinare și punere la punct.

Subcomitetul de neintervenție

D. EDEN

a fost convocat pentru Marți 20 Iulie.

A doua ședință plenară a comitetului s'a întrunit la ora 16 și 30.

Toți delegații cari nu se pronunțaseră azi dimineață, inclusiv delegații Franței și ai Uniunii Sovietelor, au hotărît să accepte propunerile britanice ca bază de discuție.

Discuția amplă a planului britanic se va face în viitoarea ședință a subcomitetului.

In ședința de după amiază d. Corbin, reprezentantul Franței a ținut să precizeze că stabilirea observatorilor străini trebue să fie soluționată înainte de a se începe discutarea modalității de recunoaștere a drepturilor de beligeranți pentru cele două părți în luptă.

In legătură cu recunoașterea acestor drepturi, d. Corbin a anunță că va prezenta observațiile sale în timp util.

Cum a decurs ședința

LONDRA, 16 (Rador). — In cursul intervenției sale din ședința de dimineață a comitetului de neintervenție, lordul Plymouth, președintele acestui comitet și delegat al Angliei, a arătat că membrii comitetului sunt liberi să discute modificările sau amendamentele ce eventual ar urma să fie aduse propunerii britanice. D-sa a ținut însă să sublinieze punctul de vedere al guvernului britanic, că diferitele părți ale propunerii sunt strâns dependente unele de altele. Așa fiind, vreo omisiune sau vreo modificare esențială a vreuneia din părțile planului britanic ar determina în mod necesar schimbarea atitudinei guvernului englez față de celelalte părți ale planului.

Este de mare importanță ca retragerea voluntarilor și recunoașterea dreptului de beligeranță să fie interdependenete.

Lordul Plymouth a încheiat, exprimându-și nădejdea că acest plan va obține sprijinul general și a subliniat totodată necesitatea ca o hotărâre să fie luată în timpul cel mai scurt.

Proectul britanic a fost apoi acceptat ca bază de discuție de către Mica Ințelegere, Ințelegerea Balcanică, Polonia, Danemarca, Suedia, Irlanda Norvegia și Finlanda.

Proectul britanic fusese aprobat în prealabil și de reprezentanții Germaniei și Italiei.

OBSERVAȚIILE FRANȚEI

Delegații Olandei, Letoniei, Estoniei și Lituaniei au declarat că acceptă și ei proectul britanic, ca bază de discuție.

A luat apoi cuvântul d. Corbin, reprezentantul Franței, care a acceptat în numele guvernului său planul britanic ca bază de discuție. D-sa a subliniat interdependența dintre retragerea voluntarilor și recunoașterea drepturilor de beligeranță, precizând că stabilirea observatorilor internaționali în porturile spaniole și retragerea voluntarilor străini trebue să fie soluționate înainte de a se începe discutarea modalității de recunoaștere a drepturilor de beligeranți pentru cele două părți în luptă.

In legătură cu recunoașterea acestor drepturi, d. Corbin a anunțat că va prezenta observațiile sale la timpul util.

OPINIILE REICHULUI

BERLIN 16 (Rador). — Ziarele de dimineață se ocupă pe larg de propunerile britanice cu privire la Spania, fără să intre însă în detalii. Ele declară în general că propunerile sunt demne de a fi luate în considerare. Ziarele pun pe primul plan chestiunea voluntarilor străini din Spania.

„Nationalzeitung" care apare la Essen, scrie între altele că Germania,

D. GRANDI

cu toate decepțiile suferite, continuă să fie gata să asigure colaborarea sa. Recunoașterea limitată a calității de beligeranți celor două tabere din Spania nu pare să fie văzută cu ochi buni la Paris.

Se știe, adaugă ziarul, că Germania a recunoscut de mult timp guvernul naționalist spaniol și că întreține cu el cele mai bune raporturi.

După demisia guvernului Cehoslovac

PRAGA, 16 (Rador). — Agenția Havas anunță că guvernul prezidat de d. dr. Milan Hodza a ținut azi un consiliu la ora 19.

In urma acestui consiliu guvernul a hotărât să-și prezinte demisia colectivă.

Demisia va fi înaintată d-lui Beneș, președintele Republicei care se află în vilegiatură.

In tot cursul zilei de azi, comitetul ministerial pentru chestiunile politice și economice ținuse ședință, discutând problemele la ordinea zilei și în special cele relative la prețul grâului.

La ora 19,15, hotărîrea guvernului de a demisiona a fost comunicată presei.

Comunicatul publicat la sfârșitul reuniunii precizează că guvernul, cu toate eforturile intense pe care le-a făcut, nu a putut ajunge la o înțelegere în special în ce privește fixarea prețului pâinii și făinei și s'a adoptat propunerea d-lui Hodza, președintele consiliului, hotărînd în unanimitate să-și prezinte demisia președintelui republicii.

Uragan violent în Japonia

TOKIO 17 (Rador). — O furtună extrem de puternică, însoțită de rupere de nori, s'a deslănțuit eri asupra regiunei centrale a Japoniei.

Pagubele sunt foarte mari. Se crede că sunt și numeroase victime.

In provincia Kanagawa, din apropiere de Tokio, s'a produs o alunecare de teren. Mai multe cabane în care se adăposteau numeroși lucrători utilizați la construirea unei șosele au fost distruse. Până acum au fost scoase 22 de cadavre.

Apele râurilor din regiunea centrală a Japoniei sau revărsat acoperind mari suprafețe de culturi de orez și rupând numeroase poduri.

Inundațiile ar fi provocat înecarea a numeroși țărani. Peste 1.000 de case țărănești s'au dărâmat. Numărul victimelor nu poate fi determinat deocamdată însă el pare să fie foarte mare.

In Extremul Orient

Guvernul chinez din Nanching pentru război

Atitudinea anti-japoneză a populației chineze. Poporul japonez cere punerea imediată la punct a chinezilor

TOKIO, 16 (Rador). — Agenția Donei anunță că la ministerul de Război s'au primit informații cari dovedesc în mod incontestabil că guvernul din Nanking se pregătește de războiu.

Populația japoneză din Taiyenfu și din alte orașe din nordul Chinei părăsește regiunea din cauza atitudinei ostile a populației chineze. Boicotul mărfurilor japoneze s'a intensificat mult în ultimele zile.

Presa cere în unanimitate guvernului ca chestiunea Chinei de Nord să fie soluționată odată pentru totdeauna.

JAPONIA VA FACE UN «RAZBOI FEODAL»

TOKIO 16. (Rador). — *Un reprezentant autorizat al armatei japoneze a declarat reprezentantului agenției „Havas" că este sigur că armata japoneză va putea evita generalizarea conflictului în întreaga*

GENERALUL OAI-KAN-SEO

China, în cazul când se vor da lupte cu trupele chineze din nord.

«Suntem hotărîți — a adăugat el — să nu depășim o oarecare linie, după ce vom fi curățit China de nord. Nu vom cădea în lațul întins de guvernul din Nanking, care va încerca să ne atragă într'o campanie contra Moscovei».

Reprezentantul armatei japoneze a spus apoi că durata campaniei va depinde de data la care va începe, adică de timpul ce-i va fi lăsat Chinei pentru a-și concentra trupele și pentru a se desăvârși lucrările de fortificație. In cazul când chinezii rezistă, campania va dura două luni.

Acelaș reprezentant a insistat apoi asupra faptului că Japonia nu vrea să facă un adevărat război Chinei, ci numai un „război feudal", de natură cu totul specială. Intr'un asemenea război adversarii se silesc să lupte cât mai puțin posibil și să-și atingă scopurile prin negocieri. Negocierile continuă chiar și în timpul luptelor și au de scop nu numai discutarea condițiilor păcii, ce vor rezulta din soarta bătăliei, ci și limitarea operațiilor militare și a concentrărilor de trupe.

In sfârșit, el a subliniat că rapoartele oficiale primite arată că, în afară de Statele Unite, opinia țărilor străine nu este defavorabilă Japoniei.

Se va evita războiul?

LONDRA, 17 (Rador). — Ambasadorul Chinei s'a prezentat eri după amiază la Foreign Office, unde a fost primit de d. Eden.

Ambasada Chinei a comunicat ziarelor că ambasadorul chinez a remis d-lui Eden un memoriu din partea guvernului său. In acest memoriu se explică punctul de vedere chinez cu privire la evenimentele actuale din Extremul Orient.

*

TOKIO, 17 (Rador). — O schimbare importantă a atmosferei se remarcă aci cu privire la situația din nordul Chinei.

Oamenii de stat japonezi ar întrevedea dificultatea de a localiza la nordul Chinei conflictul chino-japonez, în cazul când s'ar începe ostilitățile.

Se crede că se vor face toate sforțările pentru a se ajunge la o rezolvare pe cale amiabilă a conflictului. In acest sens s'au dat noui instrucțiuni.

Se semnalează totuși că la Canton, Tsingtao și Hankeu se produce o sporire a spiritului războinic și anti-japonez.

Lupta arabilor în Palestina

Manifestații arabe pentru rezistență

BEYRUTH 16 (Rador). — Agenția „Havas" arată că proectul de împărțire al Palestinei continuă să deștepte o vie emoție în lumea arabă.

Președintele Camerei Irakului, care își petrece concediul de vară în Liban, a informat telegrafic comitetul suprem arab că își unește protestele sale împotriva împărțirii Palestinei la protestele guvernului din Irak.

La Bagdad au avut loc manifestații în favoarea rezistenței.

In cercurile oficiale din Irak, se manifestă un curent favorabil ideei unui congres al reprezentanților din toate țările arabe, inclusiv Egiptul, pentru căutarea metodelor prin care s'ar putea înlătura recomandațiile comisiei regale. La rândul său, Regele Ibn Saud a telegrafiat la Ierusalim că își va uni sforțările sale la sforțările celorlalte țări arabe, în mișcarea de susținere a arabilor din Palestina.

Este bine totuș să se sublinieze că arabii din Palestina nu sunt cu toții de acord asupra aceloraș rezerve ce ar urma să fie făcute la planul britanic. In timp ce arabii din Transjordania, împreună cu emirul Abdulah, consideră că soluția recomandată este cea mai bună cu putință pentru viitorul țării, ceilalți arabi din Palestina se opun principiului însaș al împărțirii. Mai mult, arabii din Transjordania au hotărît să trimită un protest comun la Bagdad contra declarației categorice ostile împărțirii făcută de președintele de consiliu al Irakului. Protestul amintește împrejurările în care s'a desfășurat lupta comună pentru eliberarea țărilor lor, care a dus la constituirea regatului Irakului. Se subliniază că serviciile aduse de arabii din Transjordania trebue să fie socotite suficiente pentru justificarea sentimentelor lor patriotice, a sincerității și atitudinei prezente în conflict.

Amelia Earhart a fost găsită?

LONDRA 16 (Rador). — Corespondentul din Aukland (Noua Zeelanda) al Agenției Reuter transmite:

Un amator de radio anunță că a captat un mesaj de pe vasul port avion „Lexington" din care reese că s'ar fi dat de urma aviatoarei Amelia Earhart.

In mesaj se anunță că lansându-se în cursul nopții mai multe petarde de pe bordul vasului, s'ar fi primit un semnal luminos ca răspuns.

Pe frontul Aragon

Comuniștii respinși.

SALAMANCA, 17 (Rador). — Corespondentul agenției «D. N. B.» transmite:

Comunicatul publicat aseară de comandamentul trupelor naționaliste cu privire la situația de pe diferitele fronturi anunță următoarele:

Pe frontul Leon naționaliștii au respins cu mari pierderi pentru inamic un atac dat de republicani.

Pe frontul Aragon republicanii sprijiniți de 10 tancuri, au atacat pozițiile naționaliste din fața localității Huesca. Ei au fost respinși cu mari pierderi. Au fost distruse patru tancuri.

Un alt atac republican dat contra pozițiilor din fața localității Alcubierre a fost deasemeni respins. Atacul acesta a fost sprijinit de 10 tancuri. Republicanii au lăsat pe teren 150 morți.

Pe frontul Madrid se semnalează schimb de focuri fără mare importanță.

Avioanele naționaliste au doborît un avion republican în apropiere de Getafe și alte două avioane pe frontul dela Santander. Deasemeni a fost distrus un avion republican de bombardament, care arunca bombe asupra localității Avila.

Dezastru feroviar în India

CALCUTTA, 17 (Rador). — Expresul care venea de la Calcutta la Lahore a deraiat aseară în apropiere de gara Bihta, situată la 15 mile de localitatea Patna.

Locomotiva a deraiat și cinci vagoane s'au răsturnat. Sunt peste 200 de răniți.

ECOURI ȘI POLEMICI

D. Victor Antonescu, ministru de externe, a primit ieri în audiență, la Palatul Sturza, pe d. Fabricius, ministrul Germaniei, și pe d. Radu Crutzescu, ministrul României la Sofia.

D. Mareșal Averescu, președintele partidului poporului, a plecat eri cu Simplonul în străinătate.

D-sa se va opri câteva zile la Milano pentru a se odihni și apoi va continua drumul la Evian (Franța) unde va urma o cură.

D. ministru Radu Irimescu a dat sugestia înființării liniei aeriene București—Paris exploatată de L. A. R. E. S. cu efectuarea parcursului în șase ore, cu ruta prin nordul Italiei.

Mâine Duminecă 18 crt. vor vorbi la Frăția Misionară «Patriarhul Miron»: pr. Econ. Paraschiv Dumitrescu, pr. Ulpiu Petrescu, d-nii: avocat I. Marcoșan și Const. Stănescu.

După procesiune vor urma procesiuni cu patimile și răstignirea Domnului în pavilionul Regal. Ședința se începe la ora 5 jum. p. m. în Arenele Romane din Parcul Carol (Expoziției).

In primele zile ale lui August L. A. R. E. S.-ul va inaugura linia aeriană București — Sofia — Salonic — Atena.

D. profesor TRAIAN BRAILEANU a plecat alaltăieri la Roma pentru cercetări și observații. D-sa va rămâne timp de două luni în Italia.

De două zile se află în Capitală doi ziariști polonezi, cari strâng material pentru un număr festiv al relațiilor aviatice româno-polone.

Mâine dimineață cu avionul trimotor „România", vor pleca într'o plimbare aviatică toți redactorii acreditați pe lângă ministerul aerului.

Invitația a fost făcută de d. Ing. Radu Irimescu, ministrul aviației și marinei, făcând parte din programul de propagandă a aviației românești.

Din partea ziarului nostru va pleca d. Dumitru Gherasi.

La ministerul de interne s'au ținut lungi conciliabule cu privire la ultimele alegeri județene și comunale. Deși majoritatea prefecților au susținut amânarea alegerilor. Guvernul este hotărît, cu orice risc, să țină alegerile la datele fixate.

La începutul săptămânii ce vine, vor sosi în Capitală patru noui avioane americane „Lockheed Electra" cari vor deservi noile linii interne și externe ale L.A.R.E.S.-ului.

Miercuri 4 August se împlinesc 18 ani dela ocuparea Budapestei de către armata română.

Aniversarea va avea loc la Biserica Mihai Vodă (Arhivele Statului), unde în prezența autorităților civile și militare și a Asociațiilor de Foști Luptători, se va oficia un Te-Deum.

D. Ion Inculeț a avut azi dimineață o importantă întrevedere cu d. prim ministru Gh. Tătărescu, cu privire la schimbările de prefecți în județele unde guvernul a fost înfrânt.

La Iași s'a deschis în casele noui ale mitropoliei o librărie bisericească. Ea va pune la îndemâna preoților și credincioșilor din cuprinsul eparhiei cărțile religioase și morale apărute în toată țara.

Membrii corului bisericii «Sf. Ilie Gorgani», de sub conducerea d-lui Nicolae Catino, sunt convocați pentru azi Sâmbătă, ora 7 d. a. la biserică, în vederea hramului.

Pentru alegerile comunale de la 25 Iulie, la Brașov s'a depus o listă comună gospodărească a tuturor românilor, din toate partidele.

Sașii și Ungurii au depus liste separate.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A. — STR. ING. SALIGNY No. 2. TEL. 3.26.68

Redactor responsabil, V. OLANIUC STERE